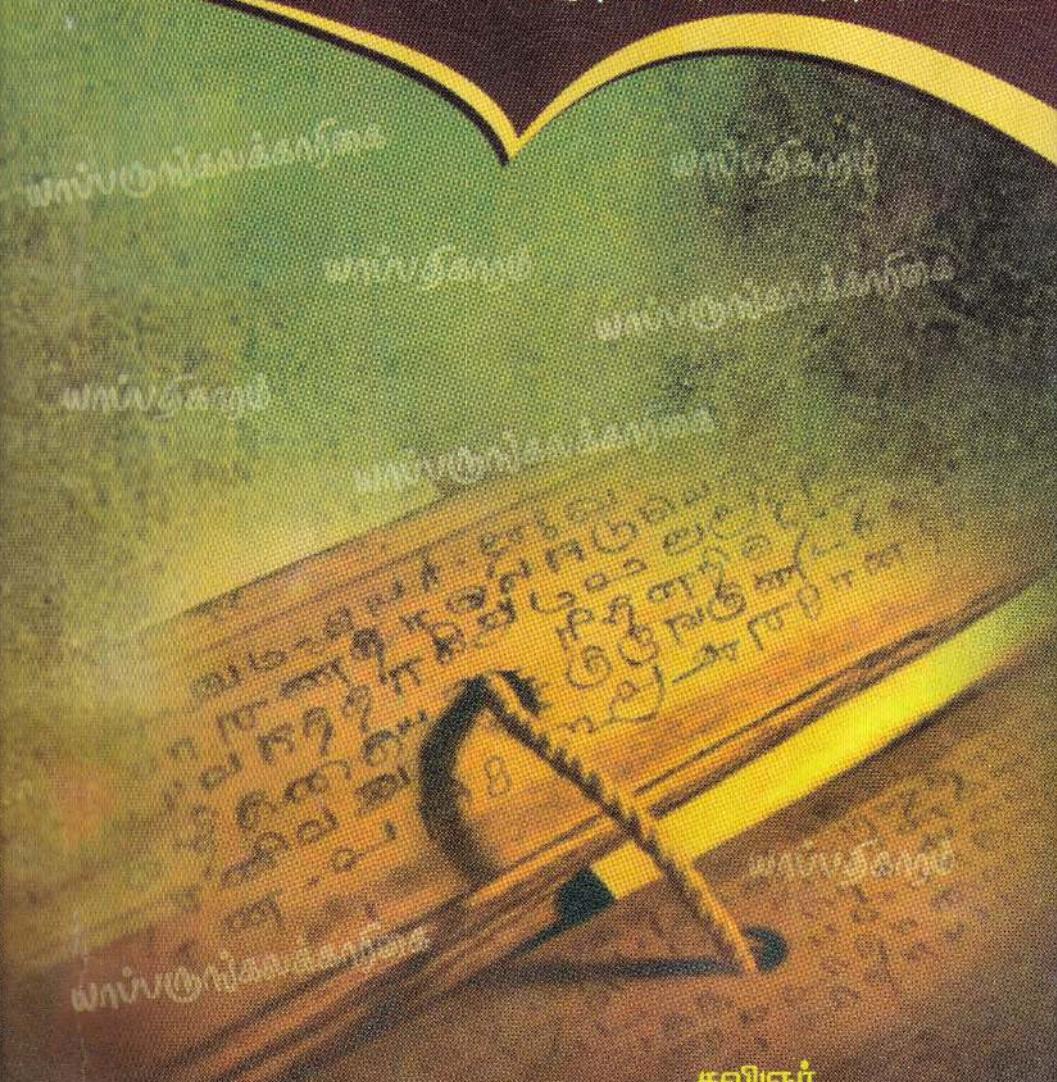

குருதி பாத் காயங்கள்

-மறுபுக் கவிதைக் கொடுமீபு-

கவிஞர்

“வயலூரான்”

வயலூரான்

வ.
சிவமயம்

குநுத் படாக் காயங்கள்

(மரபுக்கவிதைத் தொகுப்பு)

ஆக்கம்:-
“வயலூரான்”

நூல் விபரம்

நூலின் பெயர்	:- “குருதி படாக்காயங்கள்”
நூலின் வகை	:- மரபுக் கவிதைத் தொகுப்பு
நூலாசிரியர்	:- செல்வராஜா சுதாகரன் (வயலூரான்)
பக்கங்கள்	:- I-XII, 1- 76
பிரதிகள்	:- 500
பதிப்புறிமை	:- நூலாசிரியர்
முதற்பதிப்பு	:- 2019 ஆகஸ்ட்
அட்டைப்படம்	:- வரோ கிரியேஷன்ஸ், மட்டுவில் வடக்கு
அச்சுப்பதிப்பு	:- திருக்கணித பதிப்பகம், சாவகச்சேரி
ISBN NO.	:- 978-955-38036-3-4
விலை	:- 250/=

Title	:- “Kuruthi Padaak Kaayankal”
Type	:- Poem
Author	:- Selvarajah Suthakaran (Vayalooraan)
Pages	:- I-XII, 1- 76
No of Copies	:- 500
Copy Right	:- Author
First Edition	:- 2019 August
Cover Design	:- Varo Creations, Madduvil North
Printers	:- Thirukkanitha Pathippaham, Chavakachcheri.
ISBN No.	:- 978-955-38036-3-4
Price	:- 250/=

காப்பு

(இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா)

யாமறிந்த யாப்புகளில் யாத்தளித்த நற்கவிகள்
சேமமுற நானிங்குச் செப்பிட - வாமமுற
கல்வயல் மேவும் கணபதியாம் வேதவனன்
நல்லருளை நாடினன் நான்.

யாப்புற பாக்களினை யாத்திங்கு நானுமே
கோப்பாகத் தந்திடக் கூடியே - தோப்புறு
மட்டுவில் வாழுமெம் மாதரசி கண்ணகையே
இட்டமுடன் காப்பாய் எனை.

அவை அடக்கம்

(அனைத்தும் புளிமாச் சீர்)

மரபுக் கவிகள் எனவே
மனதில் தினமும் நினைந்து
தரமாம் கவிகள் எனவே
தரணி தனிலே தரவே
அரணார் அடியைப் பணிந்தே
அடியேன் அளிக்க முயலும்
மரபுக் கவிநால் இதிலே
மறையும் பிழைகள் பொறுப்பீர்!

அதிகம் அறிவு பெறாமல்
அடியேன் அளிக்க முயலும்
இதிலே இருக்கும் பிழைகள்
எனக்குத் தரவே முயன்று
முதிர்ந்த அறிவைப் பெறவே
முயலும் எனையே வளர்க்க
அதிகம் உதவி புரிவீர்
அடியேன் பணிவேன் உமையே

உள்ளடங்குபவை

விடயம்	பக்கம்
01. ஆசியுரை	V
02. வாழ்த்துக் கவி	VI
03. அணிந்துரை	VII - X
04. என்னகத்திலிருந்து	XI - XII
05. அகவற்பாக்கள்	01-06
06. கலிப்பாக்கள்	07-10
07. குறள் வெண்பா	11-15
08. நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா	16-19
09. இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா	20-22
10. நேரிசை வெண்பா	23-32
11. இன்னிசை வெண்பா	33-36
12. அறுசீர் விருத்தம்	37-44
13. எழுசீர் விருத்தம்	45-49
14. எண்சீர் விருத்தம்	50-56
15. கட்டளைக் கலிப்பா	57-60
16. கட்டளைக் கலித்துறை	61-63
17. வஞ்சி விருத்தம்	64-69
18. கலித்துறை	70-72
19. நூலாசிரியர் பற்றி	73-76

ஒசீயரை

கவிஞர் செ. சுதாகரன் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம் ஏற்பாடு செய்த மரபுக் கவிதைப் பயிலரங்கிற் கலந்து கொள்ள வந்தபோது அவரைச் சந்தித்தேன். மற்றைய பயிலுநர்களைவிட வயதில் முத்தவராக இருந்த போதும் அவர் காட்டிய ஈடுபாடு என் கவனத்தை ஈர்த்தது.

தமிழுக்கேயூரிய அகவற்பா, வெண்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப் பாவையும், பாவினத்தையும் கைவிட்டவர்கள் கவிஞர்களாக உலாவரும் இந்நாளில் சுதாகரன் சிரத்தையோடு - பிடிவாதத்தோடு என்றுகூடச் சொல்லலாம் - இப்பா வகைகளை எடுத்தாள்வதை வியப்போடு நோக்குகிறேன்.

“புலவர்க்கு வெண்பாப் புலி” என்றோரு வழக்குண்டு. வெண்பாவுக்கு கட்டுப்பாடுகள் அதிகம் யாப்பிலக்கணம் கற்காதவர் களால் வெண்பா எழுத முடியாது. இதைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள் நினைவு மலர்களில் திதி வெண்பா எழுத முன்னகிறார்கள். இந்த சூழ்நிலையில் சுதாகரன் வெண்பா மட்டுமல்ல குறள் வெண்பாவும் புனைகிறார்.

“ஏழு மலையானை எண்ணிப் பணிந்திடின்
பாழும் துயரகலும் பார்”

“விண்ணிற் பறப்பினும் வேண்டி உணவுண்ண
மண்ணில் வரநும் மதி”

என்ற குறள்களை உதாரணம் காட்டலாம்.

சிரியக் குழந்தைகள் பற்றியும் சீரழியும் பண்பாடு பற்றியும் எழுதிய கவிதைகள் தவிர சுதாகரன் புனைந்தவை சமயம், ஒழுக்கம், அறம் சார்ந்தவை, உபதேசம் செய்யும் இலக்கியத்தை ஆங்கிலத்தில் Didactic என்பர். தமிழில் எழுந்த பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் இதைத்தான் செய்தன. இக்காலத்தில் இவ்வகை எழுத்திற்கு வரவேற்பில்லை என்பதை கவிஞர் மனங்கொள்ள வேண்டும்.

நம்மைச்சுற்றி நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளை உற்று நோக்கினால் அவற்றுள் கவிஞர்களுக்குரிய பாடுபொருள்கள் கிடைக்கும். முந்திய கவிஞர்கள் சென்ற தடத்திலேயே செல்லாமல் புதியன் படைக்கலாம். கவிஞரின் முயற்சி தொடர எனது நல்லாசிகள்.

“ஏரகம்”, பொற்பதி வீதி,
கொக்குவில்.

கவிஞர்
சோ. பத்மநாதன்

குளிர்ந்து மனம் வாழ்த்துகிறேன்

கனவைக் கற்பனையை காரிகையர் மேலஞும்பும்

காதலை கவியென்று பாடா அன்பன்

நனவில் நாம்காணும் நாட்டு நலிவுகளை

நம்மவரின் வேதனையைப் பாடும் நன்பன்
மனத்தில் நல்லெண்ணம் மதியில் தமிழ்ப்பற்று

மாற்றங்கள் காணவிலை மகிமைச் செல்வன்
இனத்தின் மீட்சிக்காய் இருங்கவிதை தருகவிஞன்
இளைஞன் சுதாகரண வாழ்த்து வோமே!

மரபுக் கவிதொடுத்து மலராய் அதையாக்கி

மன்றில் வைத்தின்று மனங்கள் வென்றான்.

தரத்தில் தாழாத தமிழ்க்கவிதை தந்தானை

தமிழ்போல் வாழ்கவென தந்தேன் வாழ்த்து!

உரத்திற் குன்றாத உண்மைக் கவிகளிலை

உணர்வில் பதித்து நலம்நாளும் கொள்வோம்!

வரத்தில் தமிழ்கொண்ட வாண்மைக் கவிஞரிவன்

வல்லமைகள் பெருகநனி பொலிந்தே வாழி!

நெஞ்சை அழுத்துகின்ற நெருடல்கள் தமையமைத்து

நெறிபிசகா மரபுவழிக் கவிகள் ஆக்கி

விஞ்சும் கவியழகை விசைப்பறவே காட்டியவன்

வீசுபுகழ்க் கவிநூல்கள் பலவும் ஆக்கி

கொஞ்சும் கவிமரபில் கோபுரமாய் எழுகவென

குளிர்ந்து மனம் வாழ்த்துகிறேன் - குன்றாய் உயர்க!

மஞ்சுபொழி மழைபோலே மன்னன் சுதாகவிகள்

மலர்வை மனவிதைக்கும் மகிழ்ந்தே எழுக!

அன்புடன்
“நற்றமிழ்வேந்தன்”
த. நாகேஸ்வரன்

அணிந்துரை

கவிஞர் வயலூர் சுதாகரன் தனது மரபுக் கவிதைப் படையலைத் தமிழுலகிற்கு நல்கு கின்றார். அகவல், வெண்பா, கலி, விருத்தம் என யாப்பு வரன்முறை வழுவாது அவரது பாடல்கள் நூலுக்கு அணி சேர்க்கின்றன.

இயல்பாகவே கவிதையாற்றல் கைவரப்பெற்ற கவிஞர் சுதாகரன் தனது யாப்பிலக்கணம் குறித்த தேடலை யாற்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்திய மரபுக்கவிதைப் பயிலரங்கின் ஊடாக பூர்த்தி செய்தார். கவிஞர் சோ. பத்மநாதன், கவிஞர் த. ஜெயசீலன் ஆகியோரை வளவாளர்களாகக் கொண்டு 2018 இல் நல்லை ஆதீன் மண்பத்தில் நடத்தப்பட்ட மரபுக் கவிதைப் பயிலரங்கின் சிறந்த அறுவடையாக கவிஞர் சுதாகரன் நோக்கப் படுகின்றார்.

உள்ளத்தில் உள்ளது கவிதை என்று பாடனார் கவிமணி. கவிதை என்பது உள்ளத்தில் இருந்து வெளிப்படும் ஒரு வடிவம் ஆகும். இதற்கு இலக்கணங்களை வகுத்து அமைக்கும் போது அழகு கிடைக்கின்றது. அலங்காரம் மேற்கொள்ளும்போது - அங்கு ஓர் ஒழுங்கு பேணப்படும்போது தனி அழகு உருவா கின்றது. மரபுக் கவிதை என நாம் கருதும் கவிதை வடிவங்களில் இந்த அழகுக் கோலமே அணி சேர்க்கின்றது.

சமூக அநீதிகளைக் கண்டு பொங்கும் உள்ளம் சுதாவிடத்தில் காணப்படுகின்றது.

எத்தனை இடர்கள் எத்தனை வலிகள்

நித்தமும் கண்டே நிம்மதி இழந்தோம்
என வன்முறை தவிர்ப்போம் என்ற கவிதையில் குறிப்பிடுகின்றார்.

பாலதேவராயன் சுவாமிகள் எழுதிய கந்தசட்டி கவசத்திலும்
எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள் ...

பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்பது உன்கடன் எனக்
குறிப்பிடுவதும் இங்கு பொருத்தி நோக்கத்தக்கதாகவுள்ளது.
அந்தநாள் ஞாபகங்களில் ஊறித் திமைக்கும் கவிஞர்

ஆட்டம் பாட்டம் அழகுக் கலைகள்

அகன்றே போயின அழிந்தும் போயின எனத் தன் வேதனை
யையும் குறிப்பிடுகின்றார்.

சமகால நிலையைச் சுட்டும் கவிஞர் - அரசியல் சார்ந்த
செய்திகளையும் தயக்கமின்றிக் கூறுகின்றார். நல்லாட்சி பற்றிய
மக்களின் உணர்வைத் துணிந்து பதிவிடுகின்றார்.

ஆராரோ வந்தார் ஆயிரம் கணத் கூறினார்

சீராக எதுவுமவர் செயல்தில் காட்டவில்லை

நல்லாட்சி என்றிங்கு நடப்பது என்னவென
எல்லோரும் ஏனம் எக்தாளம் செய்கிறார்.

2019 ஆம் ஆண்டின் முற்கூறில் இலங்கையை உலுக்கிய
குண்டு வெடிப்புகள் பற்றியும் கவிஞரின் குரல் ஒலிக்கிறது.

கொத்துக் கொத்தாகக் குழந்தைகள் தாழும்

குண்டு தாக்கிடக் குவிந்தனர் தாமே

கொத்தாக ஆண்டவன் கோவிலின் உள்ளே

குடலும் தள்ளிடக் குற்றுயிர் ஆயினர்

எனக் கட்டளைக் கலிப்பாவாகக் கவிதை படைக்கிறார்.

குறள் வெண்பா எழுதுவதிலும் சுதாவின் கைவண்
ணத்தைக் காண்கின்றோம். கவித்துவ வலிமைக்குக் காரணமான
'ஒசை' சுதாவிடம் கைகட்டி நிற்கின்றது. இதனால் ஒசைச்
சிறப்பு மிக்க கவிதைகளைக் கவிஞரால் படைக்க முடிகின்றது.

சிந்தியல் வெண்பா கையாள்வதற்குச் சற்றுக் கடினமானது. ஓரளவு இசை ஞானமும் இதற்குத் தேவைப்படும். அதனையும் சுதா இலகுவாகக் கையாள்கின்றார்.

ஆசிரியரின் பெருமையைப் பேசும் கவிஞர்
 கண்ணில் நிறைந்து கருத்தில் உறைந்து
 எண்ணில் பணிசெய் மேந்தலை - மண்ணில்
 மகிழ்ந்துடன் போற்றலே மாண்பு
 என ஆசிரியர் பெருமையைப் போற்றுகின்றார்.

மகாகவி பாரதி தனக்கு வேண்டும் வரங்கள் குறித்து விநாயகர் நான்மணி மாலையில் குறிப்பிடுவான். கனக்கும் செல்வம் நாறுவயது... எனத் தன் விருப்புக்களை அடுக்கிச் செல்வான். இதை ஒத்ததாகச் சுதாவும் கனவுகள் என்ற கவிதையில் தனது விருப்புக்களைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

படிப்பினிற் கவனமும் பறந்துமே பெருகிட நானும்
 துடிப்புடன் படித்துமே துணரற வளர்ந்திட வேண்டி
 அடிப்படை வசதிகள் அளித்திட நினைத்துமே நானும்
 துடிப்புடன் நமதினம் துலங்கியே பெருகிட ஆசை
 என்கிறார். இவை பொதுநலம் சார்ந்த விருப்புக்களாக அமைந்திருப்பதால் கவிஞரின் சமூகவிருப்பைப் பிரதிபலிக்கும் சாட்சியாக இவற்றைக் கொள்ளமுடிகின்றது.

கணிதம் கற்றோர்க்குக் கவிதை கைக்கூவது எனிது. இலங்கையில் கவிஞர் இ. முருகையன், கவிஞர் த. ஜெயசீலன் என ஒரு பட்டியலை இக்கருத்துக்கு வலுச்சேர்க்குமாறு அடுக்கிக் காட்டலாம். கவிஞர் சுதாகரனும் இதற்கு விதிவிலக் கானவர் அல்லர்.

ஒசை மிடுக்குள்ள கவிதைகளாயினும் கவித்துவத்தின் முக்கிய கூறுாக அமையும் நேரில் பொருள் உணர்த்தும் உத்தி கவிதையின் அழகைக் கூட்டத்தக்கது. இங்குள்ள கவிதைகள் யாவும் நேரடியாகவே பொருளைச் சுட்டி நிற்பதால் படிமம் - குறியீடு முதலிய உத்திகளுக்கு உட்படாதனவாகக் காணப்படுகின்றன. மரபைச் சிக்கெனப் பிடித்திருக்கும் கவிஞர் சுதாகரன் தனது அடுத்த படையல்களில் இக்குறை களைந்து பயணிப்பார் என நம்பலாம்.

எங்கள் மண்ணின் குரலாய் அவர்த்த கவிதைகள் ஒலிக்க வேண்டும். யாப்பு வரண்முறைக்குள் நின்று இதனைச் சொல்ல வல்ல ஆற்றல் அவருக்கு உண்டு. சாதனை செய்க பராசக்தி.

“செந்தமிழ்ச்சொல்லருவி”

ச.லலீசன்

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர்

என்னகத்திலிருந்து.....

என் எண்ணத்தில் உதித்து எனது வரிகளில் வெளியாகும் எட்டாவது பட்டப்பு இதுவாகும். யாப்பு இலக்கணத்தை ஒரளவு கற்ற பின்னர் யாப்பு விதிகளுக்கு அமைவாக எழுதப்பட்ட மரபுக்கவிதைகளின் தொகுப்பாக இந்நால் மலர்கின்றது. முறையாக யாப்பிலக்கணம் பயிலாமல் வெறுமனே கேள்வி ஞானத்தில் இதுவரை 7 நால்களை வெளியிட்டுள்ளேன். அவற்றில் உள்ள யாப்பு விதி மீறல்களை அழிஞர் பெருமக்கள் சுட்டிக் காட்டி யாப்பிலக்கணத்தை முறைப்படி பயின்று எழுதினால் சிறப்பாக இருக்கும் எனக் கூறியதற்கு அமைவாக யாழ்ப்பானத் தமிழ்ச் சங்கத்தினால் நடாத்தப் பெற்ற மரபுக்கவிதை பயிலரங்கிற் கலந்துகொண்டு அடிப்படை இலக்கண விதிகளை கற்ற பின்னர் இந்நாலில் உள்ள கவிதைகளை எழுதியுள்ளேன். யாப்பிலக்கணத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட பாடல் வகைகளில் சிலவற்றை எழுதுவதற்கு முயற்சித்துள்ளேன். பல்வேறு வகையான கருப்பொருட்களைக் கொண்டு யாக்கப் பட்டுள்ள இப்பாடல்களில் சொற்பிழையோ, பொருட்பிழையோ, யாப்பு மீறல்களோ தென்பட்டால் தயங்காது எனக்குச் சுட்டிக் காட்டித் தீர்த்திட வேண்டுகின்றேன்.

இந்நாலில் உள்ள சில கவிகள் எனது முகநால் பக்கத்தில் வெளியானவை. அவற்றின் அடியில் அவை வெளிவந்த தீக்தி களைக் குறிப்பிட்டுள்ளேன். முகநாலில் எனது கவிதைகளை வாசித்து விருப்புத் தெரிவித்தவர்களுக்கும் பின்னாட்டமிட்டு ஊக்கப் படுத்தியவர்களுக்கும் ஆசி வழங்கிய அந்தணப் பெரியார்களுக்கும் என்றும் எனது எழுத்துப் பணிக்கு உறுதுணையாக நிற்கும் எனது பள்ளித் தோழர்களான திரு. சி. ஸ்ரீதரசர்மா (அமெரிக்கா) திரு. ந. முரளிதரன் (சுவில்) ஆகியோருக்கும் எனது மனம்

நிறைந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். அத்தோடு இந்தியாவைத் தளமாகக் கொண்டு இயங்கும் முகநூற் கவிக் குழுமங்களான கவியுலகப் பூஞ்சோலை மற்றும் ஊ..ஸ..மு..ள என்பவற்றின் நெறியாளர்கள், மற்றும் நடுவர்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றிகள். இக்குழுமங்களால் நடாத்தப்படும் மரபுக்கவிதைப் போட்டிகளில் கலந்து கொண்டு நானென்முதும் கவிதைகளில் சரியானவற்றை ஊக்கப்படுத்திப் பாராட்டியும் தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டித் திருத்திட உதவியும் செய்தனர். இதனால் எனது எழுத்துக்கள் புதம் போடப்பட்டன. அவர்களுக்கு மீண்டும் எனது நன்றிகள்.

மேலும் இந்நாலுக்கு அணிந்துரை, ஆசியுரை, வாழ்த்துக் கவி வழங்கக் கோரியபோது எவ்வித மறுப்புமின்றி தங்களது பொன்னான நேரத்தை எனக்காக ஒதுக்கி மகிழ்வோடு அவற்றை வழங்கி என்னை வாழ்த்தி ஊக்கப்படுத்திய முத்த கவிஞர் திரு. சோ. பத்மநாதன் (சோ.ப), “செந்தமிழ் சொல்லருவி” ச. லலிசன், “நற்றுமிழ் வேந்தன்” த. நாகேஸ்வரன் ஆகியோருக்கும், நூலாசிரியர் பற்றிய குறிப்புரையினை வழங்கிய நண்பன் ந. முரளிதரன் அவர் களுக்கும், அட்டைப்படத்தினை அழகுற வடிவமைத்துத் தந்த “வரோ கிரியேஷன்ஸ்” நிறுவனத்தினர்க்கும் அழகுறும் வண்ணம் அச்சமைத்துத் தந்த சாவகச்சேரி திருக்கணித பதிப்பகத்தினர்க்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மட்டுவில் வடக்கு,
சாவகச்சேரி.

அன்புடன்
செ. சுதாகரன்

அகவற்யாக்கள்.....

1. வன்முறை தவிர்ப்போம்

குண்டுகள் வெடிக்கக் குடல்களும் சிதறு
 மண்டலம் எங்கும் மக்களும் இறக்க
 வந்திடும் துயரும் வகையாய்ப் பெருக
 சிந்திய குருதி செகத்தினை நனைக்க
 முந்தை வினையின் முழுப்பயன் இதுவென
 முழுதாய் நம்பியே முடர்கள் ஆகி
 நழுவும் போக்கால் நனியிக வாடி
 வீட்டில் முடங்கி வேதனைப் பட்டே
 வாட்டும் துயரால் வதங்கிப் போயே
 நாட்டில் பலரும் நலிவைக் கண்டார்
 குற்றும் செய்யாக் குழந்தைகள் உடனே
 மற்றுள மாந்தர் மங்கையர் தாழும்
 முற்றாய் மடிந்தே முடிவைக் காண
 உற்றுள உறவோர் உலகினில் வாட
 எத்தனை இடர்கள் எத்தனை வலிகள்
 நித்தமும் கண்டே நிம்மதி இழந்தோம்
 பேசியே பார்த்துப் பிரச்சினை தீர்த்துக்
 காசினி தன்னில் கவலை தீர்க்க
 வழிகள் பலவும் வகையாய் உண்டே
 எளிதில் முயன்று எவர்க்கும் தீங்கை
 இயற்றிடா திருத்தல் இனிமை தருமே
 வருத்தியே மக்களை வாட்டி எடுத்து
 பெருந்துயர் தந்து பேதைமை காட்டி
 பாபச் செயலைப் பாரினில் ஒழித்து
 வாழ்வோம் நாழும் வையகம் தன்னில்
 தாழ்வுகள் இல்லாத் தகைமை யாளராய்
 வையகம் போற்றிடும் வாழ்வு
 மெய்யாய் கண்டே மேன்மை யடைவோம்.

2. சீரழியும் சிரியக் குழந்தைகள்

சிரியக் குழந்தைகள் செய்தது என்ன
சிந்தை கலங்குது செய்திகள் கேட்டு
மரிக்கச் செய்பவர் மாணிடர் தானா
மனமும் ஏங்குது மடையர் செயலால்
பிஞ்சக் குழந்தைகள் பிணமாய்க் கிடக்க
வெஞ்சினம் கொண்டுமே வெட்டியும் சுட்டும்
கெஞ்சும் அவர்குரல் கேட்டும் இரங்காக்
கேடுகள் புரிகிறார் கேட்பார் யாரோ
அறிவுப் பெருக்கால் அமைந்த ஆயுதம்
அழிவைப் புரியது அவனியிற் நானே
செறிந்த ரசாயனக் கலவைகள் சேர்ந்து
சிரியரை அழித்துச் சிரித்து மகிழ்கிறார்
போர்க்களம் செல்லாப் பிஞ்சுகள் தமையும்
ஒர்மமாய் வதைத்து உருட்டி மிரட்டிப்
பொல்லா எதிரியாய் போட்டுத் தாக்கி
இல்லா தழிக்கிறார் இழிசெயல் செய்கிறார்
பேசிப் பார்த்தால் பிரச்சினை தீர்ந்திடும்
பேரழிவு இன்றிப் புவியும் மீனும்
பேசிப் பார்த்திடப் பொறுமை இன்றேல்
பேரழிவு கண்டே புவியும் மானும்
சிந்திடும் குருதியால் சிரியா சிவக்குது
சிறுவர் இழப்பால் சிந்தையும் கலங்குது
வெந்திடும் போரதும் விலகிட
விரும்பி இறையைப் பணிவோம் யாமே.

3. நற்பழக்கம்

பெற்றேமை வளர்த்துப் பேணியே காக்கும்
பெற்றோர் தமையே பெரிதாய் மதித்து
அன்னவர் அறிவுரை அன்பாய்க் கேட்டே
நன்னெறி நின்று நாநிலம் தன்னில்
இன்பமாய் நாமும் இருந்திடல் வேண்டும்
ஒழுக்கம் தன்னையே உயர்வாய் எண்ணி
அழுக்கா நின்றியே அகிலந் தன்னில்
அடுத்தவர்க் குதவியே அன்பைப் பெற்று
வடுக்கள் இல்லா வாழ்வது கண்டு
வையம் போற்றிட வாழ்தல் வேண்டும்
களாவு கொள்ளள களங்கம் இல்லா
வளமாம் வாழ்வை வாழ்தல் வேண்டும்
கற்றவின் மேன்மை கருத்திற் கொண்டே
உற்றிடும் அறிவை உயர்வாய் பெற்றே
அற்றவர்க் குதவி அகிலம் போற்றச்
செற்றவர் தாமும் செகத்தில் மதிக்கும்
அற்புத வாழ்வை அடைதல் வேண்டும்
முத்தோர் தம்மை முறையாய்ப் பேணி
ஏத்தியே அவரை என்றும் போற்றி
முத்தாம் அவருரை முழுதாய்க் கேட்டே
முழுதாய் மகிழ்வும் கண்டிடல் வேண்டும்
உறவுகள் தம்மை உயர்வாய் எண்ணி
பிறழ்வுகள் இன்றிப் பேணியே வாழ்ந்து
உலகம் போற்றிடும் உன்னத நிலையை
நலமாய் நாமும் பெற்றிடல் வேண்டும்
தலங்கள் பலவும் தரணியிற் கண்டு
நலமாய் இறையை நாளும் வணங்கி

வளமாய் நாமும் வாழ்ந்திடல் வேண்டும்
 ஆன்றோர் நட்பும் அகிலத் துயர்த்தும்
 சான்றோர் நட்பும் சால்பினைத் தந்திடும்
 ஈன்றோர் உறவு இப்புவி தன்னில்
 இன்னல் இன்றியே எம்மைக் காக்கும்
 ஆளாய் எமையே ஆக்கிய அவரை
 வாழ்நாள் முழுதும் வாழ்த்திட வேண்டும்
 வணங்கி அவரைப் பேணிடல் வேண்டும்
 நன்றே இதனை நாமும் செய்யின்
 குன்றாப் புகமுடன் குவலயம் போற்றிட
 நன்றே வாழலாம் நலமும் பெறலாம்
 எங்கள் வாழ்வும் எழிலுறப்
 பொங்கும் மகிழ்வாஸ் உயர் வழுவோம்.

4. உறவுகள் பேணுவோம்

பெற்ற தாயைப் பேணிடும் தந்தையை
 உற்றுழி உதவிடும் உத்தமப் பெரியரை
 நற்றவப் பயனாய் நானிலம் வந்துமே
 பற்றுடன் பழகிடும் பாச உறவுகள்
 இற்றவரை தன்னிலே எம்முடன் ஒன்றாய்
 இருந்துமே பணிகள் இயற்றிடும் நன்பன்
 பற்றுடன் இணைந்தே பணிவிடை செய்யும்
 நற்றுணை ஆகியே நம்முடன் இணைந்த
 கற்பினுக் கரசியாம் காதல் மனையாள்
 இப்புவி தன்னில் எமக்குமே கிடைத்த
 ஓப்பிலா உறவாய் உலவி வருகையில்
 தப்புகள் தவறுகள் தரணியில் பற்பல
 வகையாய் வந்துமே வாட்டிடும் வேளையில்
 மிகையாய் அதனை மேனிலைப் படுத்தா

நன்மனம் இருந்தால் நானிலம் சிறக்கும்
 நன்றுமே வாழ்வும் நலமுடன் நகரும்
 வேதனை தன்னை வென்றுமே வாழ்வில்
 சாதனை செய்து சரித்திரம் படைக்கலாம்
 மாறாய் மனதில் மகிழ்வைத் தொலைத்துச்
 சீறியே சினந்து சிறப்பையும் இழந்து
 வாழுதல் இந்த வையகம் தன்னில்
 தாழும் நிலைக்கு தள்ளிடும் நம்மை
 ஒந்றுமை நாளும் ஒங்கிடல் வேண்டும்
 இற்றரை தன்னில் இதுவும் நடக்கணும்
 சத்தியம் பேசிச் சரித்திரம் படைக்கணும்
 கசப்புகள் தம்மைக் காணா தாக்கியே
 வசமாய் வாழ்வை வளமுள தாக்கி
 வளரும் சிறாரை வாழ்த்தி
 வளமுடன் நாழும் வாழ்ந்திடு வோமே.

5. அந்தநாள் ஞாபகம்

பத்துநாள் திருவிழா பாங்காய் நடக்கும்
 சத்தியும் சிகரங்கள் குழந்துமே இருக்கும்
 மின்னொளி பரப்பி மிகையாய் சோடனை
 நன்றுமே செய்வர் நாற்புற வீதியில்
 நாற்றிசை இருந்தும் நம்மவர் கூடுவர்
 வீற்றுமே இருந்து விருப்புடன் காண்பர்
 கண்ணியர் காளையர் கண்களால் பேசியே
 தங்கள் உறவினைத் தரணியில் வளர்ப்பர்
 எங்கும் மகிழ்வு எப்பவும் இருக்கும்
 எங்கள் ஊரின் ஏழிலார் திருவிழா
 பாங்கம் இன்றியே பாங்காய் நடக்கும்
 மேளக் கச்சேரி மிகையாய் இருக்கும்

வயலூரானின்

மேலும் பற்பல வித்தைகள் நடக்கும்
 சுழலும் மேடையில் சுந்தரம் மிகவே
 நிகழ்வும் நடக்கும் நெஞ்சமும் மகிழும்
 சிரம் இன்றிலைச் சிறப்புகள் தாமிலை
 இரவுத் திருவிழா இங்கிலைத் தானே
 பாட்டுக் கச்சேரி பகரும் சாகசம்
 கேட்டுக் களிப்புறக் கிறங்கும் நெஞ்சம்
 நாட்டினில் தோன்றிய நாசப் போரினால்
 ஆட்டம் பாட்டம் அழகுக் கலைகள்
 அகன்றே போயின அழிந்தும் போயின
 தீப்பொறி ஏந்தல் தேங்காய் உடைத்தல்
 தலையணை சண்டை தரணியில் இல்லை
 வழக்கு மரத்தில் வாகாய் ஏறிடும்
 வண்ணப் போட்டிகள் வையத்தில் இல்லை
 கும்மியும் இல்லை கோலாட்ட மில்லை
 மயில் ஆட்டம் ஓயில் ஆட்டம்
 மாண்புறு நிகழ்வுகள் மண்ணினில் இல்லை
 எம்மினக் கலைகள் எவையும் இங்கிலை
 வெம்பியே மனமும் வேதனை உற்றுதே
 வில்லிசை இல்லை விரும்பிடும் நல்ல
 சொல்லிசை நல்கிடும் தூயநற் கதைகள்
 கருத்துடன் தந்திடும் கதாப் பிரசங்கம்
 உருவை இழந்துமே உலகில் அழிந்தது
 அருகிடும் கலைகள் அகிலத் துயர
 விருப்புடன் நாமும் வேண்டும் பணிகள்
 கருத்துடன் செய்துமே காட்டிடல் வேண்டும்
 நடக்குமா இதுவும் நாட்டில்
 இடரும் கடந்து இன்பம் பெருகுமா.

கலியாக்கள்....

1. அழியும் பண்பாடு

தமிழர் பண்பாடும் தறிகெட்டுப் போகுது
 தரணியில் அதுவும் தரமிழந்து போகுது
 அமிழ்தினும் இனிதான் அருந்தமிழ் மொழியும்
 ஆங்கில மோகத்தால் அடிப்பட்டுப் போகுது
 மேல்நூட்டுப் பண்பாடு மேலாகத் தெரியுது
 மேதினியில் எம்மொழி மிகவழிந்து போகுது
 ஏதினிச் செய்வோம் எனவுள்ளம் வேகுது
 வண்டமிழர் பண்பாட்டு வாகான ஆடைகள்
 கண்பட்டுப் போயே காணாமல் ஆனது
 கண்வைத்து ஆடையில் காற்றுப்புக் விட்டு
 பண்பாடு இதுவெனப் பார்மிசை அலைகிறார்
 ஆங்கிலம் தானில்லை அருந்தமிழும் தானில்லை
 ஈங்கொரு புதுமொழி இயற்றிப் பேசுகிறார்
 நாங்கள்தைப் புரிந்திட நாலுநாள் ஆகும்
 ஆங்கவர் எம்மையே அருவருத்துப் பார்க்கிறார்
 பருவத்து மோகத்தால் பக்குவம் தானிழந்து
 அருவருப்புச் செயல்கள் ஆனந்தமாய்ச் செய்து
 வடுப்பட்டு இந்த வையகம் தன்னில்
 அடிப்பட்டுப் போகிறார் அழியும் காண்கிறார்
 காதலெனும் போர்வையிற் கண்ணியர் தானிங்கு
 கண்ணியம் தானிழந்து காணாமற் போகிறார்
 ஏமாற்றிக் காதலித்து எம்மினக் காளையர்
 தாமாக விலகித் தையலரை வெறுக்க
 ஏமாந்த கண்ணியர் இறப்பையே நாடுகிறார்
 எங்களின் பண்பாடு இப்படியாய்ப் போச்ச
 கூட்டுக் குடும்பமும் குதாகல வாழ்வதுவும்
 நாட்டுக் குதவிடாதென நவின்றுமே இன்று
 தனித்தே வாழ்ந்து தரமிழந்து போகிறார்

இனியிங் கெம்மினம் எப்படி உயருமோ
 உறவுக்குள் காழ்ப்பு உயர்வும் தாழ்வுமாய்
 கறைபட்டு எம்மினம் காணாமற் போகுது
 இளவயதுத் திருமணம் சராண்டில் மறுமணம்
 இன்றேமது பண்பாடாய் இங்காகிப் போனது
 களவும் கொலையும் கற்பழிப்பும் தொடருது
 தளர்ந்துமே எம்மினமும் தரணியில் அழியது
 ஒருவனுக்கு ஒருத்தியென்ற உயர் பண்பாடு
 உருக்குலைந்து போயிங்கு ஊழிக் கூத்தாடுது
 விருப்புடன் பலரோடு விவாகமின்றி வாழுமோர்
 வீணான பண்பாடும் மேலோங்கி வளருது
 என்றிந்த நிலையும் இல்லாமற் போகும்
 நன்றாய் நம்மினமும் நானிலத் துயரும்
 ஆண்டவன் தானிங்கு அந்புதம் செய்யணும்
 மீண்டுமே நம்மினம் மேலாக வளரணும்.

2. மாற்றத்தின் விளைவு

முப்பாட்டன் காலத்தில் முகிழ்த்திடா நோய்கள்
 இப்பாரில் எமக்கு இன்னலைத் தருவதேன்
 எப்போதும் இயந்திரமாய் இயங்கிடும் நிலையில்
 தப்பானவெம் உணவுகள் தந்ததிந்த நிலையே
 இயற்கை அளித்த இன்னமுத உணவொறுத்து
 செயற்கை உணவுகளைச் செக்கதில் உண்ணுதலால்
 வியத்தகு நோய்களும் மேவியெய் வாழ்வினை
 தயவின்றி வாட்டியே தானமித்துச் செல்கிறதே.
 சர்க்கரை நோயாம் சார்ந்தவுயர் அழுத்தமாம்
 கர்வமுடன் கொழுப்பும் கச்சிதமாய் சேர்ந்தே
 நிர்வாகம் பண்ணுது நிலையாய் எமையே
 இயந்திர வாழ்வினால் இருந்துண்ண நேரமில்லை
 பயமின்றிக் குடற்புண் பக்குவமாய் அரிக்குது
 செயற்கை வாழ்வினால் சேர்ந்ததிந்தத் துயரமே
 அம்மியில் அரைப்பதிலை ஆட்டுரெல் தொடுவதில்லை
 இம்மியும் உடல்வருத்தி எதுவுமே செய்வதில்லை
 நம்மில்லம் முழுவதும் நவீனத்துச் சாதனங்கள்

அம்மென்னும் முன்னே அத்தனையும் செய்திடுதே
பழங்கால உணவுகளைப் பரிகசித்து விலக்கியே
விளங்காத பெயர்கொண்ட வெளிநாட்டு உணவுகளை
தளர்வின்றி நாமுமித் தரணியில் உண்பதனால்
வளர்கிறது நோய்கள் வாட்டுது எங்களையே
இயற்கை உணவுகளை இப்புவியில் நாமுண்டு
செயற்கை உணவுகளைச் செகத்தினில் ஒறுத்தால்
இயங்கும் நோய்கள் இல்லாமற் செய்திடலாம்
முயல்வோம் வெல்வோம் முன்னேற்றும் காண்போம்.

3. நல்லாட்சி நடக்குமா

வேட்டுகள் ஓய்ந்தது வெஞ்சமரும் ஒழிந்தது
வேதனைகள் தானின்னும் விட்டழிய வில்லை
கூட்டாக இருந்தவெம் குடும்பத்து உறவுகள்
குவலயத் தில்லாத கொடுந்துயர் நீருது
காணாமல் ஆனோரைக் கண்டறிய வேண்டிக்
காத்திருக்கும் உறவுகளின் கடிதுயர் தொடருது
வீணாகும் அவர்வாழ்வு மேதினியில் சிறக்க
விருப்புடனே செயல்கள் விரிவாய்ச் செய்யணும்
ஆராரோ வந்தார் ஆயிரம் கதைகூறினார்
சீராக எதுவுமவர் செயலதில் காட்டவில்லை
நல்லாட்சி என்றிங்கு நடப்பது என்னவென
எல்லோரும் ஏனானம் எகத்தாளம் செய்கிறார்
நல்லதோர் விடிவு நமக்கு வந்திடுமா
எல்லோரும் விரும்பும் எழிலாட்சி அமையுமா?

4. விலையேற்றம்

நானும் பொழுதும் நாடியே விலையேற்றி
வாழும் மனிதரை வாட்டிடும் நிலையின்று
ஆனும் ஆட்சியரின் அதிகாரப் போக்காக
மாறும் நிலைகண்டு மனமதும் மயங்கிடத்
தேறும் பணமதில் தேவையெலாம் முடித்திட
யாரும் என்னிடல் தானிங்கு இயலாதாம்

தேனும் பாலுமாய் தெரியுமெம் ஆட்சியென்று
 வானும் வியந்திட வாய்கிழியப் பேசியவர்
 நானும் பொழுதும் நன்றாய் விலையேற்றிப்
 பாழும் வயிற்றைப் பட்டினியில் போடுகிறார்
 மாவும் சீனியும் மக்கள் விரும்பிடுநூற்
 பானும் ஏரிபொருளும் பக்குவமாய் விலையேறல்
 நானும் நடக்குது நாமென்ன செய்யலாம்
 ஆனும் மனிதரின் அகமதும் மாறினாலே
 வாழும் மனிதர்க்கு வசந்தம் வீசிடும்
 நானும் பொழுதுமிது நடந்திட வேண்டுமென
 நானும் இறையடியை நம்பித் தொழுவோமே.

5. அட்டமத்துச் சனி

அட்டமத்தில் சனியாம் அடுத்துச் சோதனைகள்
 தொட்டுத் தொடருமாம் சோதிடர் சொல்கிறார்
 எட்டாம் இடத்தில் இரண்டரை ஆண்டுகள்
 இருந்துமே கெடுதல்கள் இன்னல்கள் தருமாம்
 வருத்தம் பற்பலவும் வந்துமே போகுமாம்
 வாழ்வில் துன்பங்கள் வளர்ந்துமே செல்லுமாம்
 அவதாறு பலவும் அடிக்கடி வந்திடுமாம்
 வேண்டும் பரிகாரம் விரும்பிச் செய்யின்
 தாண்டித் தப்பிடலாம் தாளெனச் சொல்கிறார்
 துன்பங்கள் தொடராய் வந்திடுமே ஆயின்
 இன்பங்கள் வாழ்வில் இல்லாமற் போயிடுமே
 சட்டையிலே பணமிலை சாய்ந்திடச் சொந்தமிலை
 எட்டியே முயன்றும் எதுவுமே நடக்கவில்லை
 முட்டியே மோதிநான் முயன்றுமே பார்த்தாலும்
 கிட்டவே இல்லை கீர்த்திகள் எந்தனுக்கு
 தொட்டுமே தொடருமித் துயரந்தான் தீருமோ
 நட்டங்கள் தானிங்கு நமக்குமே நிலையாமோ.

குறள் வெண்டா.....

1. வேதவனக்கணபதி குதி

01. தொல்வினை எல்லாம் தொலைந்திட விரும்பிடின் நல்லுமை மைந்தனையே நாடு.
02. தும்பிக்கை யானைத் தொழுதிட என்றென்றும் நம்பிக்கை ஊட்டுவான் நம்பு.
03. வேதவனன் தன்னையே வேண்டிப் பணிந்திடின் வேதனைகள் தீர்ப்பான் விளம்பு.
04. நெல்வயல் குழந்திட நின்றங்குள் நல்கிடும் கல்வயல் வேந்தனைக் காண்.
05. ஆனை முகத்தனை அண்டிப் பணிந்திடின் சேனை பலமுறும் செப்பு.
06. அப்பணிடம் மாங்கனி அன்புடனே பெற்றிட்ட தொப்பை யுருவே துணை.
07. அப்பணின் தேரதன் அச்சை ஒடித்திட்ட தொப்பை உருவைத் தொழு.
08. அறுவினால் அர்ச்சித்து அன்புடன் வேண்ட உறுவினை தீர்ப்பான் உணர்.
09. வலம்வந் தவணை வந்தித் திருக்கக் குலந்தனைக் காப்பான் குறி.
10. செற்றவர் தம்மையே சீராய் அழித்திடப் பற்றுடன் நீயும் பணி.

2. ஏனைய கடவுளர் வாழ்த்து

01. பன்றித் தலைச்சியைப் பார்புகழ் அன்னையை நன்றாடன் நீடிமே நாடு.
02. ஆவினைப் பன்றியென ஆக்கிய அன்னையால் சாவினை வெல்லலாம் சாற்று.
03. நல்லை நகராஞம் நாதன் அடியினைத் தொல்வினை தீர்த் தொழு.
04. அலங்காரக் கந்தனென ஆன்றோர் வணங்கிடும் நலந்தரும் நல்லையினை நாடு.
05. ஆற்றங் கரையுறை அண்ணலாம் வேலனைப் போற்றியே நீடிம் பணி.
06. அன்னதானக் கந்தனென ஆன்றோர் வணங்கிடும் சன்னதி நாதனைச் சார்.
07. வல்லிபுர மாயவன் மாணடி யேத்திடின் தொல்வினை தீரும் துணி.
08. வங்கக் கடலோரம் வல்லிபுரக் கோவிலில் தங்கிடும் வள்ளலைத் தாங்கு.
09. கதிர்காமக் கந்தனைக் காதலுடன் ஏத்தி விதியினை வெல்வோம் விளம்பு.
10. ஏழு மலையானை எண்ணிப் பணிந்திடின் பாழும் துயரகலும் பார்.

3. நல்வழிப்பத்து

01. அன்னையைத் தந்தையை ஆசானை ஏத்திடின் நன்றே நடக்குமென நம்பு.
02. கற்றுத் தெளாந்துமே கற்றாங் கொழுகிடின் நற்றவம் ஈதென நம்பு.
03. மற்றவரை வீழ்த்தி மனமகிழ்வு கொண்டுமே இற்றவரை வாழ்தல் இடர்.
04. கற்றிட்ட கல்வியினால் காசினி போற்றிடப் பெற்றவர் தம்மையே பேண்.
05. சீர்மிகும் வாழ்வைச் சிறப்பில் தாக்கிடும் பார்தனிற் போதையெனப் பார்.
06. செய்யும் தொழிலையே தெய்வமாய் எண்ணுதல் உய்யும் வழியென் றுணர்.
07. பொய்யுரை சொல்லாமல் பொல்லாங் குரையாமல் உய்யும் வழிகள் உரை.
08. அற்றவர் தம்மையே ஆதரித் தேத்தினால் பெற்றிடு வீருயர் பேறு.
09. முத்தோர் தமையே முறையாகப் பேணிடின் ஏத்துமாம் உம்மை உலகு.
10. தாய்நாடு தன்னையே தாயெனப் பேணியே ஆய்ந்து கடமையை ஆற்று.

4. மனைவி

01. வாழ்க்கைக்த் துணையாய் வரமென வந்துமே தாழ்ச்சி தவிரப்பாள் தான்.
02. வேண்டும் பணிகள் விரும்பிப் பிரியமாய் ஈண்டுப் புரிவாள் இவள்.
03. தன்னலம் பேணாத் தகையளாய் வாழ்ந்துமே எந்நாளும் காப்பாள் எமை.
04. இடுக்கண் வருங்காலை இப்புவி தன்னில் தடுத்துத் தருவாள் துணை.
05. அன்னையைப் போலவே அன்பினைக் காட்டியவள் எந்நாளும் காப்பாள் எமை.
06. அறுசுவை பொங்கிட ஆக்கி உணவினைப் பொறுமையாய் படைப்பாள் புரி.
07. தன்னுதரம் தன்னிலே தாங்கியெம் வாரிசை எந்நாளும் காப்பாள் இனிது.
08. அன்பினால் எம்மை அரவணைத்து நாளுமே மன்றிலே காப்பாள் மதி.
09. வந்திடும் இன்னலை வாகாய்த் துடைத்துமே தந்திடுவாள் இன்பமே தான்.
10. மங்கல வாழ்வினை மண்ணகம் தன்னிலே எங்கட் களிப்பாள் இவள்.

5. உழவன்

01. சேற்றில் உழன்றுமே செந்நெல் வளர்த்துநற் பேற்றைத் தருவான் பெறு.
02. சோற்றினை நாமும் சுகமாய்ப் புசிக்கவே சேற்றினில் வாழ்வனெனச் செப்பு.
03. உழவுத் தொழிலே உலகில் உயர்வாம் பழகும் தொழிலிற் பகர்.
04. ஏர்பூட்டித் தானுமது என்றும் பயிர்தனை பார்தனிற் காப்பானே பார்.
05. மண்ணில் பயிரிட்டு மாண்புடன் காத்துமே கண்ணாய் இருப்பானே காண்.
06. விளைச்சல் பெருகிட வேண்டும் பணியைக் களைப்பின்றிச் செய்வானே காண்.
07. வளரும் பயிரின் வளர்ச்சியைக் கண்டே உளமே மகிழ்வான் உணர்.
08. செய்யும் தொழிலால் செகத்தில் உயர்வினை மெய்யாய் தருமே மிகை.
09. அல்லும் பகலும் அவனியிற் காக்குமே நல்ல உழவென நாடு.
10. விண்ணிற் பறப்பினும் வேண்டி யுணவுண்ண மண்ணில் வரணும் மதி.

நேரிசைச்

சிந்தியல் வெண்டா.....

1. காதல்

அவசரக் காதலால் ஆயிடும் போதையில்
தவறுகள் செய்திடும் தன்மை - அவமே
அழித்திடும் வாழ்வை அறி.

கண்டவுடன் கொள்வதல்லக் காதல் கனிவொடு
பண்புடன் பார்த்துப் பழகியே - விண்ணுயர்
அன்பினால் ஆகும் அறி.

பணத்தினால் ஆகும் பகட்டினைக் கண்டே
கணத்தில் வருவதல்லக் காதல் - குணத்தால்
அருகே வருமென் றறி.

உள்ளமும் ஒன்றாய் உணர்வுகள் கூடியே
மெள்ள வருவதே மேதினியில் - அள்ளி
வளர்ந்திடும் அற்புதக் காதல்.

இருமனம் ஒன்றாய் இணைந்துமே நல்ல
கருத்தினால் வந்திடும் காதல் - உருவாகி
நின்று நிலைக்குமே தான்.

2. மூசிரியர்

நல்லாரைப் போலெமை நானிலந் தன்னிலே
வல்லாராய் வாழவே வழிகாட்டிப் - பொல்லா
வினையெலாம் தீர்ப்பார் விரும்பு.

என்னும் எழுத்தும் எமக்கே அறிவித்து
மன்னில் எங்கள் மதிப்புயர் - என்னில்
நற்பணி செய்வதே நம்பு.

கண்ணில் நிறைந்து கருத்தில் உறைந்து
என்னில் பணிசெயு மேந்தலை - மன்னில்
மகிழ்ந்துடன் போற்றலே மாண்பு.

அன்பாய் எமக்கே அறிவினை ஊட்டிடும்
தன்மை யுடைய தகையாளர் - என்றும்
நமையே உயர்த்துவர் நம்பு.

ஏற்ற விதமாய் எமக்கே அறிவினை
ஆற்றுப் படுத்திடும் ஆசான்கள் - போற்றிப்
புகழுயர் வேண்டும் புரி.

3. நல்வழிகள்

பொல்லா வினையெலாம் போயகலும் புண்ணியம்
எல்லாம் செழிக்கும் இயல்பாக - நல்லார்
தொடர்பினைப் பேணிடத் தான்.

அன்புடன் மற்றோரை ஆதரித்து வந்தாலே
நன்றுமே வாழலாம் நானிலத்தில் - என்றும்
பொன்றாப் புகழுடன் தான்.

அன்னையைத் தந்தையை ஆசானை ஏத்தியே
என்றும் அவருரை ஏற்றிட்டால் - நன்றுமே
ஏத்துவர் எல்லோரும் தான்.

குற்றம் செயாமல் குவலயம் தன்னிலே
கற்றுமே தேறிக் களிப்புற்றுப் - பற்றுடன்
இப்புவி வாழ்வீர் இனி.

நல்லாரைச் சேர்ந்தால் நலம்பெருகும் நல்லுலகில்
அல்லாரைச் சேர்ந்தால் அழிவாகும் - நல்லார்
தொடர்பை தொடர்தல் துணை.

நேர்மை நிதானம் நிறைந்து இருந்தாலே
சீர்மை பெருகும் சிறப்புறவே - பார்தனில்
சேரும் மகிழ்வெனச் செப்பு.

நல்லார் தொடர்பும் நலச்செயல் தானுமே
பொல்லா வினையினைப் போக்குமே - நில்லாது
தீவினை எல்லாமும் தீரும்.

சொல்பேச்சுக் கேளாச் சுதரும் புவியில்
நல்வழி சென்றிடா நங்கையும் - மெல்ல
அழிவைத் தருவர் அறி.

ஆலயம் சென்று அடியருடன் கூடியே
தூல வடிவைத் தொழுதிடவே - சீலம்
பெருக அருளுவான் பேறு.

எடுத்த கருமங்கள் எண்ணித் துணிவாய்
அடுத்து முடித்திடு மாற்றல் - தொடுத்துப்
பெற்றிடல் நல்லதோர் பேறு.

4. மரணம்

மண்ணிற் பிறந்தார் மரணிப்ப தென்பது
திண்ணம் என்று தெரிந்துமே - எண்ணிடக்
கலக்கம் வந்திடாது கான்.

ஆழிலும் வந்திடும் நூற்றிலும் வந்திடும்
தேறிடல் வேண்டும் தெளிந்துமே - பேறிது
என்றுமே எண்ணித் தெளி.

அற்றார்க் குதவி அவர்பிணி போக்கிநம்
செற்றவர் தம்மையும் சேர்த்துமே - இற்றரையில்
பற்றுடன் வாழுப் பழகு.

ஏட்டிக்குப் போட்டியாய் என்றும் இருந்துமே
தேட்டங்கள் தேடியே சேர்ப்பவர் - நாட்டில்
இருத்தலின் இல்லாமை நன்று.

இருந்திடும் நாட்களில் எல்லோரும் வாழக்
கருதியே கர்மங்கள் ஆற்றி - வருமுயர்
பேறுகள் தன்னைப் பெறு.

ஆண்டவன் பாதம் அடியொற்றிப் போற்றியே
காண்பவர்க் கெல்லாம் கருணையுடன் - மாண்புறு
நற்பணி செய்தலே நன்று.

५. வேடதாரி உறவுகள்

நல்லவர் போலிங்கு நாடகம் ஆழியே
தொல்லை கொடுத்துத் தூரத்துவர் - மெல்ல
நம்மையே ஏய்ப்பரென நம்பு.

உள்ளத்தில் நஞ்சும் உதட்டிலே தேனுமாய்
மெள்ளவே வந்திந்த மேதினியில் - கள்ளமாய்
உறவாடிக் கெடுப்பார் உணர்.

என்றும் எதிலும் ஏரிச்சல் பொறாமையும்
நின்று கெடுக்கும் நினைவுடனும் - ஒன்றி
அடுத்துக் கெடுப்பர் அறி.

கிண்ணிசைச் சிந்தியல்

வெண்டா....

1. தேர்தலும் வாக்குகளும்

வாக்குறுதி தந்தெங்கள் வாக்குகள் பெற்றிடக்
சுக்குரல் இட்டுக் குழுவாய் வருவோரைத்
தாக்கியே வீழ்த்தித் தகர்.

போட்டிகள் போட்டுப் பொருட்கள் கொடுத்துமே
வீட்டுக்கு வீடுவந்து வேண்டுதல் செய்வோரின்
கூட்டைக் குலைத்துக் குதறு.

மாக்களை மக்களை மன்னுலகில் எண்ணியே
வாக்குகள் கேட்டிங்கு வந்திடும் முடரைத்
தாக்குவீர் வாக்குகளாற் றான்.

கூட்டுகள் சேர்ந்தே குறிவைத்து எமைய்த்து
வீட்டுக்கு வந்துமே வேண்டிக் கிடப்போரைக்
கூட்டி யழிப்போம் குறி.

நாளுக்கோர் கட்சியும் நாளுக்கோர் கொள்கையும்
தாளுக்குப் பண்பாடும் தன்மையும் கொண்டோரின்
கேளிக்கை தன்னைக் கிழி.

அடுத்தவர் தம்மேல் அடுக்காய்ப் பழியைத்
தொடுத்துமே பொய்யாய்த் தொடராகச் சொல்லியே
பாடுவோர் தம்மைப் பழி.

2. இல்லாமற் போவேனோ இன்று

நல்லவர் போலிங்கு நாடகம் ஆழிநிதம்
தொல்லை கொடுத்துத் தயர்த்தரும் சொந்தங்கள்
இல்லாமற் போகட்டு மே.

தொல்லை தரும்நோய் தொடர்ந்து வருவதினால்
அல்லல் அடைந்தே அலைந்து திரிந்து யான்
இல்லாமற் போவேனோ இன்று.

குண்டுகள் வைத்துக் கொடுமைகள் செய்வோரும்
அண்டிப் பழகி அநியாயம் செய்வோரும்
மண்ணில் மடியட்டு மே.

உள்ளொன் றிருக்கப் பழமொன்று எண்ணியே
கள்ளமாய் எம்மோடு காசினி தன்னிலே
உறவாடு வோரை உணர்.

3. பெருமையை நீடுமே பேசு

பெற்றவர் தம்மைப் பெருமையாய் எண்ணியே
இற்றரை போற்றிட ஏத்திப் பணிதலை
நற்றவப் பேறேன நாடு.

அரும்பினி தீர்த்து அகிலந் தன்னிற்
பெரும்பணி செய்திட்ட பெற்றவர் தங்கள்
பெருமையை நீடுமே பேசு.

இன்னல் வராமல் இருந்தெமைக் காத்திட்டு
தன்னலம் பாராத் தகையராய் வாழ்ந்திடும்
அன்னவர் தம்மை அறி.

வண்ணமாய் எங்களின் வாழ்வதும் உயர்ந்திடத்
திண்ணமாய் நானும் திருவினைத் தேடிடும்
எண்ணம் தனையுமே ஏத்து.

நோய்நொடி இல்லாமல் நொந்துநாம் வாடாமல்
ஆய்ந்துமே காத்து அருள்தரும் அன்னவர்
பாதம் தனையே பணி.

4. தென்மராட்சியின் சிறப்பு

கூடி யுணவுண்டு கொண்டாடி என்றுமே
தேடி யுபசரிக்கும் தென்மராட்சி மக்களை
நாடி வருதலே நன்று.

கனிதரு சோலைகள் காட்சி யளிக்கும்
நனிபுகழ் தென்மராட்சி நண்ணினால் என்றும்
தனிப்புகழ் பெற்றிடலாம் தான்.

நாற்பறமும் நெல்வயல் நன்றே விளைந்திடும்
போற்றுமுயர் தென்மராட்சிப் பொற்பதி தன்னிலே
வீற்றிருக்க என்றும் விரும்பு.

வந்தாரை வாகாய் வரவேற் றுபசரித்துச்
சிந்தை மகிழும் சிறப்புறு தென்மராட்சி
விந்தை நகராம் விளம்பு.

ஆலயங்கள் தானிங்கு அன்புநெறி தன்னையே
சீலமுடன் நன்றாய் சிறார்கட் களித்திடும்
கோலமதை நீயும் குறி.

5. குண்டு வெடிப்பு

குண்டெங்கு வந்து குடியைக் கெடுக்குமோ
கொண்டெங்கு வைத்துமே கொன்றிட வென்றுமே
கண்டிடக் கூடுமோ தான்.

வழிபடக் கூடவிங்கு வாய்ப்புகள் இல்லை
அழித்திட எண்ணி அவரவர் தாழும்
பழிவாங்கப் பார்க்கிறார் பார்.

குண்டு சிதறலால் குற்றுயிர் ஆகிடக்
கண்டு மனமும் கலங்கிடத் தானுமே
எண்ணி இறைவனை ஏத்து.

பிஞ்சக் குழந்தையும் பேரிள மக்களும்
அஞ்சி நடுங்கி அவனியில் வாழ்ந்திட
எஞ்சமோ நம்மினம் ஈங்கு.

நேரிசை வெண்பா.....

1. நல்லுாரில் தேர்த்திருவிழா

(இருவிகற்ப அந்தாதி நேரிசை வெண்பா)

சித்திரத் தேரேறிச் சீர்மிகு நல்லையிலே
முத்தாய் வலம்வரும் முன்னவா - நித்தமும்
உன்னருள் வேண்டி உன்னைப் பணிவோர்க்கு
நின்னருளை நீடும் நிறை.

நிறைவாய் அருள்தர நீலமயில் ஏறிக்
குறையே களையும் குமரா - குறையெலாம்
இல்லா தொழித்துமே இன்னருள் நல்கிட
வல்லதோர் தேரேறி வா.

வாராய் முருகா வடிவேற் குமராவிப்
பாரார்க் கருஞம் பாலகா - சீராயிம்
மண்ணுவோர் வாழ்வ மலர்ந்திட வேண்டியே
வண்ணமாந் தேரேறி வா.

வண்ணமாந் தேர்தனில் வாகாய் உனையேற்றி
மண்ணேர் இமுத்து மகிழவே -திண்ணமாய்
உன்னருள் தன்னை உவந்துமே நல்கியே
அன்றே தருவாய் அருள்.

ஆசிகள் தந்தெமை ஆளாக்கி வைத்துமே
காசினி தன்னிற் களிப்புடன் - தேசயர்
நித்திலம் போன்றேம் நிறைவாழ் வுயரவே
சித்தமாய் நீயருள் தா.

2018.09.08

2. சந்திதி வேலவா சரணம்

(நேரிசை அந்தாதி வெண்பா)

ஆற்றோரம் சந்திதியில் அன்னதானக் கந்தனாய்
வீற்றிருக்கும் எங்களின் வேலவா - ஏற்றியுன்
சந்திதியைப் பாடிச் சரணைடைந்தோம் சண்முகா
வந்தருள் நீயும் வழங்கு.

வந்தருள் நீயும் வழங்கு வடிவேலா
சந்திதியில் வாழுமெம் சண்முகா - எந்திதியும்
தந்திடுவாய் என்றே சரணைடைந்தோம் நாமெமக்கே
எந்திதியும் தந்துமே ஏற்று.

எந்திதியும் தந்துமே ஏற்று எழில்வேலா
சந்திதியில் வாழுமெம் சண்முகா - வந்துன்றன்
ஆற்றினில் நீராட ஆனந்தம் கொண்டோமே
தேற்றுவாய் எம்மைத் தெரிந்து.

தெரிந்துமே செய்திடும் தீச்செயல் எல்லாம்
புரியும் படியே புகன்று - பரிவுடன்
ஆற்றோரம் சந்திதியில் ஆனந்த மாய்வந்து
ஆற்றலுடன் எம்மையே ஆற்று.

2018.08.19

3. ஊருயரச் செய்வாய் உவந்து

(இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா)

ஆற்றோரம் சந்திதி ஆலயம் தன்னிலே
வேற்படை கொண்டமர் வேலவா - சாற்றுமுயர்
தேரேறி வந்துமே தெவ்வர் தமையழித்து
ஊருயரச் செய்வாய் உவந்து.

அன்னதானக் கந்தனென ஆன்றோர் புகழுமுயர்
சன்னதியின் வேலவா சண்முகா - உன்னடியே
போற்றிப் பணிந்தோம் புதுவண்ணத் தேரேறித்
தேற்றுவாய் எம்மைத் தெளிந்து.

2018.08.25

4. கேரளத்து வெள்ளம்

(இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா)

வெள்ளம் பெருகியே வீட்டிடும் வாழ்வையென
தெள்ளத் தெளிவாய்த் தெரியுதே - அள்ளியே
சீரழித்துச் செல்லுமெனக் செப்பிடுதே இன்றிந்தக்
கேரளத்து மக்களின் கேடு.

இயற்கை சினப்பின் இழப்பே அதிகம்
செயற்கை தராது செழிப்பு - துயருறும்
கேரளத்து மக்களின் கேட்டினைக் கண்டபின்
நீரறிவீர் இந்நிலத்து நீடு.

5. நல்லூரில் ஏறும் கொடி

(இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா)

வல்வினை நீக்கியே வாழ்வினை ஏத்திடும்
நல்லவை எல்லாமும் நல்குமே - நல்லுலகில்
அல்லல் அகற்றியே ஆனந்தம் நல்குமே
நல்லூரில் ஏறும் கொடி.

தொல்வினை எல்லாம் தொலைதூரம் செல்லுமே
அல்லலை எல்லாம் அகற்றுமே - நல்லுலகில்
பொல்லா வினையெலாம் போக்கியருள் தந்திடுமே
நல்லூரில் ஏறும் கொடி.

2018.08.16

6. நல்லூரில் சப்பறத் திருவிழா

(இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா)

தொப்பைக் கணபதியின் சோதரனே சுந்தரனே
இப்பாரைச் சுற்றிய ஏந்தலே - தப்பிலா
அப்பனே சண்முகா ஆயுமுக வேலவா
சப்பறம் ஏறி யருள்.

நல்லை நகரானும் நாதனே சண்முகனே
வல்ல பகையெலாம் வாட்டியே- எல்லோரும்
நல்வாழ்வு வாழ்ந்திட நல்லருள் நல்கியே
வல்லதோர் சப்பறத்தே வா.

2018.09.07

7. நயமுடன் நீயுமே நல்கு

(இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா)

தொல்லை வினைதனைத் தூர விரட்டிடும்
நல்லை நகரானும் நாதனே - எல்லையில்
துன்பங்கள் குழந்து துயருநா வண்ணம்
இன்பங்கள் தந்தே இரங்கு.

மாங்களி வேண்டி மயிலேறி மண்டலத்தைப்
பாங்குடன் சுற்றிய பாலகா - ஈங்கெம்
துயரினை நீக்கியே தூயதாம் வாழ்வை
நயமுடன் நீயுமே நல்கு.

2018.08.31

8. பகுத்தறிந்து வாழுப் பழகு

(இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா)

செய்யும் செயல்களில் செம்மையைப் பேணிநிதம்
உய்யும் வகையில் உயர்ந்துமே - மெய்யைப்
புகுத்தியே இந்தப் புவியது தன்னிற்
பகுத்தறிந்து வாழுப் பழகு.

நல்லதும் கெட்டதும் நாமுணர்ந்து கொண்டுமே
தொல்லை துயர்கள் தொடராது - நல்ல
தகுமுயர் வாழ்வினைத் தான்பெற நிடவே
பகுத்தறிந்து வாழப் பழகு.

2019.03.26

9. பங்குனி வெயில்

வாட்டும் வெயிலால் வதங்கிப் பொசங்கியே
பாட்டில் அதனையே பாட்ட - ஏட்டில்
எழுத்தாணி கொண்டு எழுதிடு மென்னைப்
பழுதின்றி நீட்டுமே பார்.

பங்குனி வெயிலும் பாடாய்ப் படுத்துது
வெங்களாம் போல விரட்டுது - எங்களின்
அங்கம் துவண்டு அடங்கிடப் பார்க்குது
பொங்கும் வெயிலிற் பொசங்கி.

கதிரவன் வீசும் கதிரதன் வெம்மை
அதிகமாய் எம்மை அழிக்குது - மதிகெட்டு
காடுகள் தன்னையே காணாமல் ஆக்கியதன்
கேடே இதுவெனக் கேள்.

கானல் பறக்குது கண்கள் இருட்டுது
வானம் எமையே வருத்துது - கானல்
வெயிலால் வடியும் வியர்வையது தன்னில்
பயிர்கள் வளருமே பார்.

அதிகமாய் நீரினை அள்ளிப் பருகிக்
கொதித்திடும் வெம்மை குறைத்து - மதியுடன்
இப்புவி மாந்தர் இருந்திடு வீரரின்
தப்புவீர் வெம்மைக்குத் தான்.

பழங்கள் பலவும் பறித்துப் புசித்துத்
தழலால் வருநோய் தவிர்த்து - நிழலில்
அளவுடன் உண்டுமே ஆனந்தம் பெற்று
வளமுடன் நீட்டுமே வாழ்.

2019.04.01

வயலுராணின்

10. நன்றெண நீயும் நவில்

ஆசாணை ஏத்தல் அவரைத் தொழுவதும்
பாசாங்கு இன்றிப் பணிதலும் - கூசாமல்
என்றும் எளியோரை ஏத்தி யிருத்தலும்
நன்றெண நீயும் நவில்.

ஏதங்கள் செய்யாமல் ஏய்த்துமே பேசாமல்
பேதங்கள் காட்டிப் பிரியாமல் - வேதனை
என்றும் பிற்ரக்கு எடுத்துத் தராமையும்
நன்றெண நீயும் நவில்.

வெடுக்கெனப் பேசி வெறுப்பினைக் காட்டி
அடுத்தவர் தம்மை அழித்தே - மிடுக்குடன்
என்றும் இறுமாந் திருப்பதை நீக்கலே
நன்றெண நீயும் நவில்.

பொய்யுரை சொல்லாமல் பொல்லாங்கு செய்யாமல்
மெய்யாய்ப் பிறரை மிதியாமல் - செய்யாத
துன்னெநி யெல்லாம் தொடர்ந்து செய்யாமையும்
நன்றெண நீயும் நவில்.

தற்பெருமை பேசாமல் தன்மானம் தள்ளாமல்
குற்றமே இன்றிக் குவலயத்தில் - பற்றுற
என்றுமே தாய்மண்ணை எள்ளா திருத்தலே
நன்றெண நீயும் நவில்.

இன்னல் பிறருக்கு இழைத்திடா திப்புவியில்
நன்றினிய தெல்லாமே நாடலும் - நின்றுமே
வன்மம் புரிந்து வருத்தம் தராமையும்
நன்றெண நீயும் நவில்.

11. சாத்திரம் அறிதலே சால்பு

முத்தோர் முகிழ்த்தவை முன்னேற்றம் தந்திடும்
காத்திரம் ஆன கருத்தாமே - ஏத்தியே
ஆத்திரம் இன்றி அறிந்திட நாமுமே
சாத்திரம் அறிதலே சால்பு

ஆண்டவன் இல்லை அவனடி யேதாழல்
வீண்முயற்சி யென்றே விளம்பி - சண்டுமே
நாத்திகம் பேசியே நாட்கள் கடத்தாமல்
சாத்திரம் அறிதலே சால்பு

நாள்களும் கோள்களும் நம்மையென்ன செய்யுமெனக்
கேள்விகள் கேட்டே கொடாமல் - தாள்பணிந்து
குத்திரம் கற்றுச் சுகநலம் பெற்றிடச்
சாத்திரம் அறிதலே சால்பு

12. நல்லாரின் சொல்லையே நாடு

மற்றவரை வீழ்த்தி மனமகிழ்வு கொண்டுமே
இற்றரை இன்றிகழ ஈங்குமே - முற்றுற
எல்லாம் தெரியுமென எண்ணி யிருக்காமல்
நல்லாரின் சொல்லையே நாடு

சிரித்துமே பேசிச் சிருங்காரம் செய்து
நரித்தனம் செய்துமே நாளும் - ஏரிதழலாய்
சொல்லம்பு கொண்டுமே குழந்தோரை வாட்டாமல்
நல்லாரின் சொல்லையே நாடு.

13. தன்னே ரிலாத தமிழ்

சங்கம் வளர்த்ததமிழ் சண்முகானர் தந்ததமிழ்
எங்கும் புகழுடை இன்றுமிழ் - முந்தியே
முன்னேறும் எங்களின் முத்தமிழ் என்றுமே
தன்னே ரிலாத தமிழ்.

மற்றார் முயல்வரோ மாண்புமும் மாநிலத்தில்
சொற்றுமிழ் செம்மை சிதைக்கவே - இற்றரையில்
என்னே யிடர்கள் எதிர்வரினும் ஏற்றமுறும்
தன்னே ரிலாத தமிழ்.

14. காலமே பொன்னெனக் காண்

இல்லெனன் றிரந்து இதயமே நொந்து
நலமிழுந்து நானும் நலியாமல் - நல்லுலகில்
சீலமே யென்றும் சிறப்பினைப் பெற்றிடக்
காலமே பொன்னெனக் காண்.

மற்றவர் பேச்சால் மனமுடைந் தென்றுமே
அற்றவர் போல அடங்கியே - முற்றுற
ஒலமே யிட்டு உறங்கி யிராமலே
காலமே பொன்னெனக் காண்.

15. சேர்துயர் நீங்குமெனக் செப்பு

(மட்டுவில் பன்றித்தலைச்சிக் கண்ணகையம்மன் பங்குனித்திங்கள் சிறப்பு)

மண்புகழ் மட்டுவிலின் மாதரசி கண்ணகையைக்
கண்ணெகிழி வந்து கரங்கூப்பி - திண்ணமாய்
அங்கங் கிருந்து அடியவர் போற்றிடும்
பங்குனித் திங்களினைப் பார்.

சுட்டெரிக்கும் கோடையில் குழந்திடும் நோய்களினை
விட்டழிக்கும் எங்களின் வித்தகியை - இட்டமுடன்
வந்திருந்து வாழ்த்தி வணங்கிப் பணிதலே
வந்தவினை ஓட்டும் வழி.

இல்லமது தூய்மைசெய்து எல்லோரும் கூடியெம்
நல்லருள் கண்ணகையை நண்ணியே - சொல்லெடுத்துத்
தங்கள் குறையெலாம் தாமகல வேண்டிடப்
பங்கம் அறுந்திடும் பார்.

அம்பிகையின் தீர்த்த அருட்கேணி தன்னிலே
நம்பியே நீவிரும் நீராடி - நுழையிய
நேர்த்திக் கடனை நிறைவேற்றி வந்திடச்
சேர்த்ததுயர் நீங்குமெனச் செப்பு.

பல்லோரும் போற்றிடும் பன்றித் தலைச்சியில்
நல்லதோர் பொங்கல் நடக்குது - எல்லோரும்
நாடியே வந்திட நல்லருள் தன்னையே
தேடித் தருவாள் தெளி.

பார்புகழ் மட்டுவில் பன்றித் தலைச்சியில்
ஓர்பெரும் பொங்கல் ஒழுங்குறச் - சீர்வேண்டி
பங்குனித் திங்களில் பாங்காய் நடக்குது
எங்கும் இனிதே இயம்பு.

எல்லோரும் வார்ர் எழிலுறு மட்டுவில்
நல்லருள் கண்ணகையை நம்பினால் - பொல்லா
இடரெலாம் நீங்கியினி இன்பமாய் வாழக்
கடமை இதுவெனக் காண.

நாலாம் கிழமையிலே நாடியே வந்திங்கு
பாலால் அபிடேகம் பண்ணியே - காலால்
வலமாய் நடந்துமே வாகாய் வணங்க
நலமே தருவாள் நனி.

மண்புகழும் மட்டுவிலின் மாதரசி கண்ணகையை
கண்ணெகிழி வந்து கரங்கூப்பிப் - பண்ணுடனே
பாடிப் பரவிப் பணிந்திடு வோர்க்கருள்
தேடித் தருவாள் தெளி.

அம்பிகையின் கோவில் அருள்வளாகம் தன்னிலே
நம்பியே வந்து நிறைந்தவர் - தம்மரிய
நேர்த்திகள் தன்னை நிறைவேற்றி வந்திடன்
சேர்துயர் நீங்குமெனச் செப்பு.

(2019.03.18, 2019.03.25, 2019.04.01, 2019.04.08)

16. மனச்சுழலுள் வீழ்ந்தேன்

(காவில்ளா வெண்பா)

மனத்தில் கவலை மலையினை விஞ்சக்
கனத்த விழியும் கலங்க - மனமும்
இதம்பெற வேண்டி இறைவன் தனது
பதமே வணங்கப் பணி.

அதிகம் துயரம் அலையென எந்தன்
மதியினை என்றும் மயக்க - விதியின்
செயலே இதுவெனச் சிற்றையும் எண்ணின்
பயமே இல்லைப் பணி.

இதயம் கனத்திடும் இன்னலைக் கண்டே
நிதமும் ஏங்குது நெஞ்சம் - இதமென
என்றும் இறையாடி எண்ணிப் பணிந்திடின்
நன்றே நடந்திடும் நம்பு.

மனத்தின் கவலை மறந்திட எண்ணித்
தினமும் மதுவினைத் தேடியே - கனத்த
ஆழிவினை என்றும் அடையும் மனிதன்
பழியைப் பெறவே பணி.

இன்னிசை வெண்டா.....

1. நட்பு

தமுஹரும் போதிலே தாங்கிப் பிடித்துத்
தடம்மாறும் போதிலே தட்டித் தடுத்து
விடுதலை தந்து விரும்பியே காப்பான்
நடுநிலை நண்பனென நம்பு.

இன்னல் வருங்கால் இடையில் நழுவாது
என்றும் துணையாய் இருப்பவன் எந்நானும்
தன்னலம் பேணிடாத் தன்மையைக் கொண்டுமே
நன்றுனைக் காப்பானே நம்பு.

நல்லவை செய்கையில் நாவாரப் பாராட்டி
அல்லவை செய்கையில் ஆங்குனை நாடியே
சொல்லித் தடுத்துமே தூயவன் ஆக்குவான்
நல்லதோர் நண்பனென நம்பு.

இடுக்கண் வருங்கால் இடிந்துமே நீயும்
துடித்துப் புரளத் துணையென வந்துன்
நடுக்கம் அகண்றிட நற்றுனை ஆவான்
நடுநிலை நண்பனென நம்பு.

ஒன்றாய் இருப்பான் ஒருதட்டில் உண்ணுவான்
நன்றென உள்ளவை நாடியே செய்திடுவான்
அன்னையாய் உந்தனை ஆதரித்து நின்றிடுவான்
என்றுமே நண்பனை ஏத்து.

2. கல்வி

கற்றிடும் கல்வியே காசினியில் எப்போதும்
உற்ற துணையாய் உறவாடி யேத்திடும்
பற்பல நன்மையும் பாரினில் நல்கிடும்
பெற்றிடுவீர் கல்வியின் பேறு.

நல்லதோர் ஆசானை நாடியே கற்றிட்டால்
வல்லதோர் வித்தகணாய் வாகாய் வளர்ந்துமே
எல்லா நலமும் எடுத்திங் குயர்வாகி
வெல்லலாம் பகையை விளம்பு.

கேடில்லாக் கல்வியை கேண்மையுடன் நீவிரும்
நாடியே கற்றிட்டால் நன்மைகள் உண்டாகும்
தேடியே செல்வச் செழிப்புகள் கூடிடும்
தேடிப் பெறுவீர் தெளிந்து.

பெற்றிடும் கல்வியைப் பேணிப் பிற்றுமே
கற்றிடச் செய்தால் கவலைகள் நீங்குமே
நற்றவம் ஓங்கியே நாநிலம் போற்றுமே
கற்றதன் நன்மையெனக் காண்.

மற்றவர் பெற்று மனமகிழ்வு கொள்ளவே
கற்றுமே தந்திடக் காசினியில் உம்மறிவு
வெற்றிடம் ஆகாமல் வேகமாய் ஓங்கிடும்
நற்றவப் பேறேன நம்பு.

3. அன்னை ஓர் ஆலயம்

அன்னையோர் ஆலயம் அன்பின் உறைவிடம்
என்புருகும் அன்பினால் எம்மையே காத்தருளித்
தன்னுதிரம் பாலாக்கித் தாமெமக் கூட்டியே
எந்நானும் காப்பாள் எமை.

என்னானும் காத்தெமை ஈரைந்து மாதமாய்
தன்னுதரம் தாங்கித் தரணியைக் காட்டிய
அன்னையின் அன்பிற் கடைக்குமோர் தாழுண்டோ
எந்நானும் எண்ணுவாய் இனி.

அல்லல் எவையும் அருகில் வராமலே
அல்லும் பகலும் அவனியிற் காத்துமே
நல்லன எல்லாம் நமக்கே யளித்துயர்
செல்வம் தருவாளானச் செப்பு.

பெற்றெடுத்துப் பேர்குடிப் பெட்டுடன் எம்மையே
கற்றிடவே வைத்திந்தக் காசினி தன்னிலுயர்
நற்றவப் பேற்றினை நாம்பெறவே நற்பணி
பற்றுடன் செய்வளே பார்.

4. பாழாகும் போதை

பெற்றுள செல்வம் பிரிந்து அழியவே
இந்றரை தன்னில் இடிந்துந் போவாய்
நற்றுணை யாளின் நலமதும் கெட்டிடும்
இந்றரையிற் போதையாற் றான்.

வீணான பேச்சுடன் வீணர்கள் கூடுவர்
காணாமல் உன்னையே காசினியி ஸாக்குவர்
நாணாமல் உந்தனது நற்செல்வம் தன்னையே
காணாமல் ஆக்குவர் காண்.

கட்டுடல் காய்ந்து கடிதில் அழியும்
விட்டுடல் தன்னை விரைந்துயிற் போகும்
பட்டாடை கட்டிப் பரவசம் கண்டவுடல்
கெட்டுமே போயிடும் கேள்.

நோய்களும் முற்றியே நொந்துடல் வாடும்
பாய்தனில் பாடாய்ப் படுத்திடச் செய்யும்
வாய்தனில் வார்த்தை வராமலே போயிடும்
தேய்ந்துமே போவாய் தெளி.

கொண்டவள் வாழ்வும் குதாகலம் காணவே
கண்டவர் உன்னைக் களிப்புடன் நோக்கவே
மண்டலம் உன்னை மகிழ்ந்துமே போற்றிட
மண்ணிற் குடியை மறு.

5. ஆண்டவன்

பண்ணுடன் தேவாரம் பாடிப் பரவிட
எண்ணில் அடங்கிடா ஏற்றங்கள் கண்டுமே
மண்ணில் நமதினம் மாண்புடன் ஓங்குமே
விண்ணும் புகழும் விளம்பு.

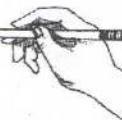
ஆண்டவன் தன்னையே ஆராதனை செய்திடப்
பூண்ட துயயெரலாம் போயே அகன்றிடும்
மாண்பும் பெருகிடும் மன்பதை போற்றிடும்
வீண்பழி எல்லாம் விலகும்.

ஆலயம் சென்று அரனடி நன்றுமே
கோலமே இட்டுக் குறைகள் அகன்றிடச்
சாலவும் நாங்கள் சகத்திற் பணிந்திடின்
காலனை வெல்லலாம் கான்.

அவனருள் தன்னால் அவனையே போற்றி
தவநெறி தன்னில் தனித்துவம் பேண
அவச்செயல் இன்றியே அகிலம் தனிலே
பவவினை நீங்குமே பார்.

சரியைப் பணிதனைச் சால்புடன் செய்துமே
பெரிதும் பலனைப் பெறுதல் விரும்பின்
அரிதாம் செயல்கள் அன்புடன் செய்துமே
பரிவாய் நலனையே பார்.

அறசீர் விருத்தம்.....

1. அகிலம் போற்ற வாழ்ந்திடுவோம்

(மா - விளம் - காய்)

ஆற்றல் தன்னையே வளர்த்திடுவோம்

அகிலம் போற்றிட வாழ்ந்திடுவோம்
ஏற்றம் வாழ்விலே எடுத்திடுவோம்

எவர்க்கும் நன்மையே செய்திடுவோம்
தூற்றும் பண்பையே தவிர்த்திடுவோம்

துலங்கும் நட்பையே பெற்றிடுவோம்
மாற்றும் வாழ்விலே படைத்திடுவோம்
மலரும் நட்புடன் வாழ்ந்திடுவோம்.

பாவந் தன்னையே பறித்திடுவோம்

பகைமை தன்னையே நீக்கிடுவோம்
காவல் நாங்களே காத்திடுவோம்

கற்பைக் கண்ணெனக் காத்திடுவோம்
ஏவல் பேய்களை விரட்டிடுவோம்
என்றும் நன்மையே செய்திடுவோம்
நாவில் நற்சொலே நவின்றிடுவோம்
நல்லோர் ஆகவே நடந்திடுவோம்.

2. பாங்காய் ஒருளைத் தருவாயே

(விளம் மா காய் - மா மா காய்)

மாங்கனி ஒன்றைப் பெறுவதற்காய்

மஞ்ஞை ஏறிப் பறந்தவனே
பாங்கமர் சதியர் இருவருடன்
பவனி வந்தே அருள்பவனே

பாங்குடன் அடியார் பணிந்திடவே
பற்றாய் அருளைத் தருவாயே
தேங்கிடும் துன்பந் தொலைந்திடவே
தீயாய் நீயும் அஞ்சலாயே.

இற்றரை தன்னில் எல்லோரும்
இன்பம் கண்டு மகிழ்ந்திடவே
செற்றவர் தம்மைச் செருக்களத்தில்
சேதம் தந்தே அழித்தவனே
நற்றவம் ஓங்கும் யாழ்நகரில்
நல்லைப் பதியில் அமர்ந்தவனே
பற்றுடன் உன்னைப் பணிந்திடவே
பாங்காய் அருளைத் தருவாயே.

தேவியர் இருவர் துணையுடனே
தெவ்வர் தம்மை அழித்தவனே
பாவியர் தம்மைக் காத்திடவே
பாங்காய் முன்வந் தருள்பவனே
நாவினால் உன்னைப் பாடிடவே
நன்கே யருளைத் தருபவனே
சாவிலும் உன்னை நாம்மறவோம்
சலனம் இன்றிக் காப்பாயே.

3. மனிதம் வளர்த்திடனும்

நேருக்கு நேராய் மோதிடனும்
நெஞ்சை நிமிர்த்தி நின்றிடனும்
சீரும் அறிவைப் பெற்றிடனும்
சிந்தை தெளிவாய் இருந்திடனும்
ஊருக்கு நல்லதே செய்திடனும்
உன்மை அன்பை வளர்த்திடனும்
பாருளோர் மகிழ்ப் பார்த்திடனும்
பக்குவம் வாழ்விற் பெற்றிடனும்.

வாய்மை தன்னையே பேசிடனும்
 வார்த்தை தவறா திருந்திடனும்
 தூய்மை தன்னைப் பேணிடனும்
 துலங்கும் நட்பை வளர்த்திடனும்.
 நோய்கள் இல்லா திருந்திடனும்
 நுழையா தவற்றைத் தடுத்திடனும்
 சாய்தல் இல்லா திருந்திடனும்
 சகத்தில் உயர்வைக் கண்டிடனும்.

நேர்மை தன்னைப் பேணிடனும்
 நெஞ்சில் வஞ்சம் தவிர்த்திடனும்
 ஓர்மம் கொண்டே உழைத்திடனும்
 ஒழுக்கம் தன்னைப் பேணிடனும்
 பார்வை நன்றாய் இருந்திடனும்
 பக்குவம் தன்னை வளர்த்திடனும்
 வார்த்தை அளந்து பேசிடனும்
 வம்புப் பேச்சைத் தவிர்த்திடனும்.

வீண்பழி சொல்லல் விலக்கிடனும்
 வித்துவம் தன்னை மதித்திடனும்
 மாண்புடை மனிதம் வளர்த்திடனும்
 மங்கலம் ஆகவே வாழ்ந்திடனும்
 ஆண்டவன் அடியினை போற்றிடனும்
 அகிலம் போற்ற வாழ்ந்திடனும்
 காண்பன நன்றாய் இருந்திடனும்
 காதலை மனதில் வளர்த்திடனும்.

நினைப்பு நன்றாய் இருந்திடனும்
 நிஜத்தைப் பேசிப் பழகிடனும்
 அனைத்தும் நன்றாய் நடந்திடனும்
 அகிலம் அமைதி கண்டிடனும்
 வினைகள் எல்லாம் விலகிடனும்
 வீழ்ச்சி காணா திருந்திடனும்
 மனையின் மாட்சிமை பெருகிடனும்
 மனிதப் பண்பும் வளர்ந்திடனும்.

4. வா வான் மழையே

மண்ணும் குளிர்ந்து செழித்திடவே
மனதும் மகிழ்வு கண்டிடவே
வண்ண மயிலும் ஆடிடவே
வரமாய் நீயும் வந்திடுவாய்
மண்ணில் உணவும் மலிந்திடவே
மனிதர் வாழ்வும் மலர்ந்திடவே
எண்ணம் எல்லாம் ஏற்றமுற
எளிதில் வருவாய் வான்மழையே.

வரட்சி நிலையும் மறைந்திடவே
வளங்கள் எல்லாம் பெருகிடவே
தரணி குளிர்ச்சி அடைந்திடவே
தருமம் எங்கும் செழித்திடவே
திரஞ்சும் வெம்மை தீயந்திடவே
தெளிந்து பொழிவாய் வான்மழையே
வரமாய் வருவாய் வான்மழையே
வாழ்வில் உயர்ச்சி நாம்பெறவே.

5. விடியுமா

நாட்டில் அமைதி நிலைத்திடவே
நல்லன எல்லாம் நடந்திடவே
போட்டி பொறாமை ஒழிந்திடவே
பொல்லாங் குரைப்போர் போயிடவே
கூட்டுக் குடும்பம் வளர்ந்திடவே
குற்றம் புரிவோர் குறைந்திடவே
நாட்டம் கொண்டேன் நானிங்கே
நன்றாய் பொழுதும் விடிந்திடுமா.

கல்விச் செல்வம் பெருகிடவே
 களவு கொள்ளள ஓழிந்திடவே
 அல்லல் எல்லாம் அகன்றிடவே
 அடுத்துக் கெடுப்போர் அழிந்திடவே
 செல்வம் எல்லாம் பெருகிடவே
 செயலும் நன்றாய் இருந்திடவே
 நல்ல ஆட்சி நடந்திடவே
 நாளைப் பொழுதும் விடிந்திடுமா.

6. குடியரசு

(கூவிளாம் - தேமா - தேமா)

இத்தரை தன்னில் என்றும்
 இன்புறும் ஆட்சி வேண்டும்
 சத்தியம் காக்க வேண்டும்
 சால்புற ஓங்க வேண்டும்
 நித்தமும் மேன்மை வேண்டும்
 நின்றது வாழ வேண்டும்
 நித்திலம் போல வென்றும்
 நின்றொளி வீச வேண்டும்.

மக்களின் ஆட்சி இங்கே
 மாண்புடன் ஓங்க வேண்டும்
 சிக்கலே இல்லா நல்ல
 செம்மையும் தங்க வேண்டும்
 திக்கெலாம் ஓடி நல்ல
 செல்வமும் தேட வேண்டும்
 மக்களின் மாட்சி இந்த
 மண்ணினில் ஓங்க வேண்டும்.

7. மட்டைப்பந்தாட்டம்

(விளம் - மா - தேமா)

மட்டையால் அடித்தே ஆடும்
 மனங்கவர் ஆட்டம் ஈங்கு
 விட்டுமே எறியும் பந்தை
 விரட்டியே அடித்து விடச்
 சட்டெனப் பிடித்தே வீசச்
 சகலரும் முனைந்து ஓடும்
 மட்டிலாப் புகழைத் தந்தே
 மனதினை மகிழச் செய்யும்

பதினொரு பேரின் கூட்டம்
 பந்தினை எறிந்து ஆடும்
 அதிகமாய் ஓட்டம் பெற்ற
 அணியது வெற்றி காணும்
 மதிப்பது உயர மண்ணில்
 மகிழ்வினை கண்டு கொள்ளும்
 விதியது பிழைப்பின் வெற்றி
 விட்டுமே விலகிச் செல்லும்

அணிகளும் பலவாய்க் கூடி
 ஆடிடும் ஆட்டம் காண
 பணியதில் விடுப்புப் பெற்றுப்
 பலருமே கூடி வந்து
 அணிகளின் வெற்றி வேண்டி
 ஆர்வமாய் கரத்தைத் தட்டி
 அணிபெறும் வெற்றி கண்டே
 அகமதில் மகிழ்வு கொள்வர்.

8. சினிமா

(அனைத்தும் புளிமா)

பணத்தை அதிகம் இறைத்துப்
 பகட்டைப் பெரிதாய் மதித்துக்
 கணத்தில் உயர்வு கிடைக்கக்
 கருதி முயற்சி எடுத்து
 வணங்கும் கலையை விலையாய்
 வருத்தித் தினமும் அழிக்கும்
 குணத்தை எமக்குக் கொடுக்கும்
 குறையை உடைய சினிமா.

விளங்க முடியா மொழியில்
 விரைந்து வசனம் விளம்பி
 தளம்பும் இளையோர் தமையே
 தடுக்கி விழவே தகர்த்து
 குளப்பம் செயவே முயலும்
 கொடியோர் தமையே வளர்த்து
 அளவில் தவற்றைத் தினமும்
 அகிலம் தனிலே பூரியும்.

அறையில் நடக்கும் செயல்கள்
 அதிகம் திரையில் நடக்கும்
 குறைகள் பலவும் புரிந்து
 குலவும் செயல்கள் பலவும்
 நிறைவாய் அரங்கம் நிறையும்
 நிலமும் அழிந்து தொலையும்
 முறைகள் பலவும் தகர்ந்து
 முழுதாய் அழிந்து விடுமே.

அடித்து நொருக்கி உடைத்து
 அதிரும் செயல்கள் புரிந்து
 கொடிய விலங்கின் செயல்கள்
 கொலைகள் பலவும் புகுத்தி
 குடித்து அழியும் இளைய
 குமரர் தமையும் பெருக்கி
 கடிதில் அழிக்க முனையும்
 கலையை உடைய சினிமா.

வயதை அதிகம் குறைத்து
 வனப்பைத் தினமும் உயர்த்தி
 மயக்க நிலையில் இருத்தி
 மனதும் மகிழும் விதமாய்
 செயற்கை அழகைச் செலுத்தி
 செகத்தில் உயர்வு பெறவே
 வியக்கும் செயல்கள் பலவும்
 விரும்பிப் படைக்கும் சினிமா.

அழகை பெருகும் செயல்கள்
 அதிகம் திரையில் புகுத்தி
 வழுவைத் தினமும் உயர்த்தும்
 வகையில் படத்தை யெடுத்து
 எழுச்சி பெறவே விரும்பி
 எடுப்பாய் களத்தில் இறக்கி
 விழுத்தி எமையே அழிக்கும்
 விரயம் பெருக்கும் சினிமா.

எழுசீர் விருத்தம்.....

1. குணமே உயரத் தருவாய்

(அனைத்தும் புளிமாச்சீர்)

மிடியே பெருகி மிகவே வருந்தி
மிருஞும் நிலையே வரினும்
துடித்தே பதைத்துத் துவண்டு நொருங்கி
துயரில் வருந்த வரினும்
அடிமைப் பழக்கம் அடுத்துப் பெருகி
அனலாய்ச் சுடவே வரினும்
குடியின் பெருமை குறைந்தே கெடாமல்
குணமே உயரத் தருவாய்.

வறுமை மிகுந்து வளங்கள் குறைந்து
வதங்கும் நிலையே வரினும்
வெறுமை பெருகி வெருட்சி நிறைந்து
விலகும் நிலையே மிகினும்
பொறுமை யுடனே புவியும் மகிழ்ந்து
புகழும் நிலைக்கு வரவே
உறுமும் புலிபோல் உடலால் உழைத்து
உலகிற் பெறுவாய் உயர்வே.

பெருமை நிலையைப் பெறவே முயன்று
பெரிதாய் நிலைக்கப் பயின்றே
அருமை அடைவாய் அகிலம் அதனில்
அடிமை அகற்ற முயன்றே
தருணம் இதுவே தரணி யதனில்
தரமாய் உயர்வைப் பெறவே
கருமை அகன்று கருதும் உயர்வைக்
கடவுள் தருவார் பெறுவாய்.

அவனி யதனில் அடிமை யெனவே
 அடக்கி ஒடுக்க முயல்வார்
 புவனி யதனில் புணர்ந்து கெடுத்தே
 புதைத்து விடவும் முயல்வார்
 கவனம் தவறின் கருணை இலாதே
 கடத்தி அழிக்க முயல்வார்
 அவனி யதனில் அடராய் எழுந்தே
 அடக்க முயன்றே சிறப்பாய்.

2. மனிதப் பண்பு

(அனைத்தும் புளிமாச்சர்)

உறவே பிரிந்து உலகும் வெறுத்து
 உளமே தகர்ந்து விடினும்
 அறமே இழந்து அகமும் நொறுங்கி
 அவமே அடைந்து விடினும்
 திறமை அகன்று தெருவில் உழன்று
 திருவும் அகன்று விடினும்
 மறந்தும் மனிதம் மரித்து விடாமல்
 மனதில் நிறுத்தி மகிழ்வாய்.

அவமே பெருகி அவனி யதனில்
 அலையும் நிலையே வரினும்
 புவனம் அதனில் புலையர் மிகுந்து
 புரஞும் நிலையே வரினும்
 தவமே செயாத தருணர் மிகுந்து
 தரணி யழிய வரினும்
 புவனம் தழைத்துப் புகழைப் பெறவே
 புரியும் செயலால் உயர்வாய்.

மதுவை அருந்தி மனதை இழந்து
 மடைமைச் செயல்கள் செயினும்
 புதுமை எனவே புவனம் அதனில்
 புரியாச் செயல்கள் செயினும்
 எதுவும் செயாத இளைஞர் பெருகி
 எதிலும் துயர்கள் செயினும்
 மெதுவாய் நடந்து மிகவே உழைத்து
 மிகவும் மகிழ்வைத் தருவாய்.

3. செயல்களின் உயர்ச்சி

அடுத்தவரைக் குறைகூறி அடைகின்ற மகிழ்ச்சி
 அதனால் வருவதல்ல உயர்ச்சி
 அடிவருடிப் பிழைப்பதுவும் அகிலத்தில் தாழ்ச்சி
 அதனால் உண்டாகுமே வீழ்ச்சி
 மிடவரினும் மேன்மையராய் வாழ்வதுவே யுயர்ச்சி
 மேதினியில் இதுவுமே புகழ்ச்சி
 கடுப்பேற்றிக் காண்பதல்லக் காசினியில் உயர்ச்சி
 காண்பதெல்லாம் இதனால் இகழ்ச்சி.

உள்ளொன்று புறமொன்றாய் உறவாடல் தாழ்ச்சி
 உறவடையும் அதனாலே வீழ்ச்சி
 கள்ளொன்று சுடுவார்த்தை சொல்லிடல் தாழ்ச்சி
 குழந்திடும் இதனாலே இகழ்ச்சி
 கள்ளயில் அன்புடனே காதலித்தல் மகிழ்ச்சி
 காதலுக்கு அதனாலே புகழ்ச்சி
 என்னியே பிறரையிங்கு இகழந்திடலும் தாழ்ச்சி
 என்றும் இதனாலே வீழ்ச்சி.

தந்பெருமை பேசிடலைத் தவிர்த்திடல் உயர்ச்சி
 தரணியில் உண்டாகும் மாட்சி
 மற்றவரை மதித்திடல் மன்னுலகில் மகிழ்ச்சி
 மனிதமும் இதனால் உயர்ச்சி
 செற்றவரை மதிப்பதுவும் செகத்தினில் உயர்ச்சி
 சேர்ந்தாரை ஒழுத்திடல் வீழ்ச்சி
 பெற்றவரை வெறுத்தல் பேரழிவின் தொடர்ச்சி
 பேணியே காத்திடல் உயர்ச்சி.

மனையறம் பேணிடல் மன்னுலகில் மகிழ்ச்சி
 மங்கையரைக் காத்திடலே மாட்சி
 அனைவரும் மதித்திடல் அன்பதில் மாட்சி
 ஆனந்தம் இதனாலே உயர்ச்சி
 நினைவில் நல்லதும் நின்றிடல் உயர்ச்சி
 நீண்டிடும் இதனால் மகிழ்ச்சி
 கனைகடல் கரையைக் கண்டிடல் மகிழ்ச்சி
 கவலைகள் இதனால் வீழ்ச்சி.

4. சாதியம்

சாதியம் என்பொரு சாபம் அதனால்
 சங்கடப் படுதெங்கள் சமுகம்
 ஆதியில் வந்ததோர் அம்சம் அதனால்
 அல்லலை அடையுதெம் சமுகம்
 பாதியில் வந்ததிப் பாவம் அதனால்
 பற்றினை இழக்குதெம் சமுகம்
 ஏதினிச் செய்யலாம் ஏற்ற செயலென
 என்றுமே நினைக்கவும் வேண்டும்.

5. தண்ணருள் தருவாய்

(அனைத்தும் புளிமாக்ஸர்)

கடமை முடித்துக் கவலை விடுத்துக்
 கலக்கம் தெளிந்த பொழுதும்
 கடவுள் தனையே கணமும் நினைந்து
 கருத்தாய் வணங்கும் பொழுதும்
 உடமை எலாமும் உலகில் இழந்து
 உளமும் உடைந்த போதும்.
 தடங்கல் வராமற் தரணி தனிலுன்
 தகைசால் அருளைத் தருவாய்.

இளமை மிடுக்கில் இரக்கம் இலாது
 இடர்கள் புரியும் பொழுதும்
 வளரும் உறவில் வடுக்கள் நிறைந்து
 வரஞும் நிலையே வரினும்
 தளரும் மனதைத் தடுத்து நிறுத்தி
 தரணும் அருளைத் தலைவா
 உளமே உருகி உனையே நினைந்து
 உவந்து பணிந்தேன் அருளாய்.

தனமும் பெருகத் தரணி மறந்து
 தலைகால் புரியா நிலையில்
 தினமும் குடித்துத் திறமை இழந்து
 தெருவில் கிடக்கும் பொழுதும்
 மனமே இரங்கி மமதை அழித்து
 மலர்வைத் தருவாய் முறையே
 உனையே நினைந்து உளமே உருக
 உவந்தே யருளைத் தருவாய்.

எண்சீர் விருத்தம்....

1. சித்திரை மகளே வருக

(காய் காய் காய் தேமா)

எத்தனையோ இன்னல்கள் எதிரவந்தே ஏக

என்றென்றும் நாங்களிங்கு ஏதிலியாய் வாட
நித்திரையில் கூடவெங்கள் நிம்மதியும் போக

நிறைந்திட்ட துயரினாலே நித்தமுமே தேய
இத்தரையில் வருகின்ற இனியநல் ஆண்டே

இன்பமெங்கள் வாழ்வினிலே இனிதுநாமும் காண
முத்திரையைப் பதித்துநாங்கள் முன்னேறிச் செல்ல

முயன்றிங்கு வந்திடுவாய் முன்னேற்றம் தாராய்.

நந்தமிழர் வாழ்வதுவும் நலமிழந்து போக

நாநிலத்தில் அவர்வாழ்வு நனிமிகவே தேய
செந்தமிழின் தரமிழந்து செகத்தினிலே வாட

சேயிமையார் செயலெல்லாம் சிறப்பிழந்து போக
வந்துசென்ற ஆண்டெல்லாம் வடுத்தந்தே ஏக

வருகின்ற ஆண்டுகளில் வளம்பெருகி வாழ
தந்திடுவாய் இன்பமெலாம் தரணியிலே நீயும்
தன்னிறைவாய் வந்திங்கு தனியுயர்வு தாராய்.

2. அழகு

காலையிலே கதிரவனைக் கண்டவுடன் தானும்

கண்மலரும் தாமரைகள் காசினியில் அழகு
மாலையிலே அவனகல மங்கலத்தை மாற்றி

மகிழ்விழந்து வீழுகின்ற மலர்களுமே அழகு

சோலையிலே புதுமலர்கள் பூப்பதுவும் அழகு
 சூழ்ந்திடுநல் வண்டுகளின் சமூலோசை அழகு
 ஆலையிலே இயந்திரங்கள் அசைவதுவும் நல்ல
 அழகுமயில் ஆடுவரும் அசைவுகளும் அழகு.

வனிதையரின் கரங்களிலே வளையோசை அழகு
 வாலிபரின் வதனத்தில் வளர்மீசை அழகு
 தனித்துவமும் மிளிர்ந்திடவே தரணிதனில் வாழும்
 தருணர்கள் வாழுவதுவும் தழைக்குமுயர் அழகு
 தனித்தவர்க்கே யுதவிடுநல் தாட்சண்யம் கொண்டு
 தானமிட்டு உண்டிடலும் தரணியதில் அழகு
 மனிதத்தைப் போற்றிநிதம் வாழ்ந்திடலும் நன்றே
 மலர்களிற் மன்பதைக்கு மண்ணுலகில் அழகே.

3. கலவரம்

(காய் - காய் - காய் - தேமா)

கலவரங்கள் தானிந்தக் காசினியில் ஓங்க
 காவலர்கள் தாழுமிங்கு கண்டபடி ஓட
 பலமுற்றோர் தாழுமிங்குப் பாய்ந்துடனே தாக்க
 பாவியர்கள் பயத்துடனே பதுங்கியுமே ஓட
 நலமிழுந்து நம்மவர்கள் நடுங்கியுளம் வாட
 நானிலத்தில் தூயருடனே நகங்கியுமே தேய
 குலமழியும் நிலைகண்டு கொடுமைகளைச் சாட
 குன்றாத பலத்தினையே குறைவின்றித் தாராய்.

சட்டங்கள் ஆயிரமாய் சகமீதில் உண்டு
 சந்றேனும் மதியாரால் சார்ந்திடுது துன்பம்
 திட்டங்கள் பல தீட்டித் தெருத்தெருவாய் நின்று
 திருடர்கள் தானிங்குச் செய்கின்றார் கேடு

மட்டமாக மற்றாரை மதித்திடுமோர் பண்பு
 மண்ணுலகில் தானிங்கே மலர்ந்திடலைக் கண்டு
 மட்டில்லாத் துயருடனே மண்ணவர்கள் வாட
 மனத்துயரம் தீர்த்திடவே மார்க்கமென்று தாராய்.

சொத்துக்கள் பலவற்றைச் சூறையாடிச் செல்லச்
 சோதரியர் கற்பிழந்து சோகத்தில் வாட
 இத்தரையில் அரசியலாய் இன்றுள்ளோர் செய்ய
 இன்னல்கள் அதனாலே இருந்துயர வாட
 பத்திரமாய் பாதகர்களிப் பாரினிலே வாழுப்
 பற்றிழந்து நாமெல்லாம் பதுங்கிழமே வாழ
 இத்தினமே எங்களுயர் இன்னல்கள் தீர
 இன்னருளே நீயுமினி இங்கிதமாய் தாராய்.

4. என்னுணர்வு

(கூவிளங்காய் - தேமாங்காய் - தேமா - தேமா)

நாவலனாய் நானிங்கு வாழ வேண்டும்
 நல்லவர்கள் கூட்டிங்கே பேண வேண்டும்
 பூவுலகில் எல்லோரும் போற்ற வேண்டும்
 புண்ணியங்கள் எந்நானும் செய்ய வேண்டும்
 காவலனாய் நானிங்கே மாற வேண்டும்
 கண்ணியத்தைத் தானிங்கே காக்க வேண்டும்
 நாவறா நானிங்கே பேச வேண்டும்
 நற்றுமிழில் பாப்பாடி வாழ வேண்டும்.

சோலையிலே எல்லோரும் குழ வேண்டும்
 சுந்தரமாய் நல்வாழ்த்துச் சூட வேண்டும்
 காலையிலே பல்லாண்டு பாட வேண்டும்
 கண்டவுடன் நல்வாழ்த்து கூற வேண்டும்

சாலையிலே சல்லாபம் தள்ள வேண்டும்
 சாந்தமாக எந்நானும் வாழ வேண்டும்
 மாலையிலே எல்லோரும் கூட வேண்டும்
 மங்கலமாய் நல்வாழ்த்து பாட வேண்டும்.

(காய் - காய் - மா - தோமா)

எங்களினம் எந்நானும் ஓங்க வேண்டும்
 எல்லோரும் ஏற்றிங்கு வாழ வேண்டும்
 பொங்கிவரும் செற்றவரும் போக வேண்டும்
 பொல்லாங்கு செய்வோரும் புதைய வேண்டும்
 மங்கலங்கள் எந்நானும் மலர வேண்டும்
 மன்னுலகில் மக்களினம் மகிழ வேண்டும்
 இங்கிதமாய் எல்லோரும் இருக்க வேண்டும்
 ஈதலிலே சிறந்திங்கு இருக்க வேண்டும்.

மதுபோதை இல்லாமல் வாழ வேண்டும்
 மனதினிலே புத்துணர்வு காண வேண்டும்
 சதிகாரர் தாமிங்குச் சாக வேண்டும்
 சகத்தினிலே எல்லோரும் தழைக்க வேண்டும்
 சதிபதிகள் வாழ்விங்குச் செழிக்க வேண்டும்
 சரித்திரத்தில் இடம்பெற்று வாழ வேண்டும்
 பொதுவாழ்வு தூய்மையுடன் பொலிய வேண்டும்
 பொன்னான வாழ்விங்கு மலர வேண்டும்.

5. வா மழையே

(காய் - காய் - காய் தோமா)

வரண்டுள்ள நிலங்களிங்கு வளர்ச்சியினைக் காண
 வாடுகின்ற மக்களிங்கு மகிழ்ச்சியினைக் காணக்
 கரந்துள்ள பயிர்களிங்கு களிப்பினையே காணக்
 காசினியில் செல்வமது கரைப்புறண்டு ஒட

மிரண்டுள்ள மனிதரிங்கு மிகமகிழ்வு கொள்ள

மீண்டெழுந்து மிகவுழைத்து மேதினியைக் காக்க
கரந்துள்ள முகில்களினைக் காசிசியில் கூட்டிக்
களிப்புடனே பொழிந்திடுவாய் கனமகிழ்வு காண.

வாடுகின்ற பயிர்கண்டு மனம்மிகவே வாடி

வயலோரம் வீற்றிருந்து வான்மழையே வேண்டிக்
கூடுகின்ற முகில்கண்டு குதுகலமே கொள்ளும்
குவலயத்துப் பயிரெல்லாம் குளிர்ச்சியினைக் காண
ஒடுகின்ற முகில்களினை ஒருமுகமாய்க் கூட்டி

ஒருமித்துப் பொழிந்திடவே ஓர்மழிங்கு கொண்டு
நாடுமெங்கள் மக்களுமே நன்மையினைக் காண
நனிமிகவே பொழிந்திடுவாய் நன்மழையே வாராய்.

६. குருதி படாக்காயங்கள்

எத்தனை இடர்கள் எமக்கிங்கு எழுந்தன

எடுத்துச் சொல்லிட என்மனம் கூத்து

இத்தரை தன்னிலே எமதினம் பட்ட

இருந்துயர் பலவும் இன்றும் தொடருது

முத்திரை பதித்து முகிழ்த்துமே எழுந்த

முன்னவர் படையும் மூச்சிழந்து போச்சது

சொத்தினை இழந்து சோகமும் கொண்டு

சொந்தங்கள் எல்லாம் துவண்டு போச்சது.

ஆண்டாண்டு காலமாய் ஆட்சிக்கு வந்தவர்

அநியாயம் செய்து அழித்திடப் பார்த்தார்

வேண்டாத செயல்கள் வேகமாய்ச் செய்துமே

வேதனை அதிகம் தந்திடப் பார்த்தார்

மாண்புறும் தமிழும் மண்ணதில் மறைந்திட
 மன்னவர் தாழும் முயற்சிகள் செய்தார்
 வீண்பழி பலசொல்லி விண்ணதிர முழங்கி
 விரட்டியே எம்மை வீழ்த்திடப் பார்த்தார்.

நிலங்கள் பறித்தார் நிம்மதியை அழித்தார்
 நித்தமும் எக்கு நெடுந்துயர் தந்தார்
 பலமுள்ள படையைப் பயன்படுத்தி எம்மை
 பாரினில் அழிக்கப் பலமுறை முயன்றார்
 உலவிய போதினால் உயிர்பல பறித்தார்
 உறவுகள் தம்மை உலகினில் அழித்தார்
 நலமிழந்து நாழுமிந்த நாநிலந் தன்னில்
 நலியும் நிலையை நனிமகிழப் பார்த்தார்.

ஆற்றோணாத் துயர்கள் ஆயிரம் கண்டோம்
 அவனியில் மீண்டும் அறுகென எழுவோம்
 மாற்றோணாத் துயர்கள் மனதினில் கொண்டோம்
 மண்ணதில் நாழும் மலர்வுடன் எழுவோம்
 ஊற்றெடுத்து வளரும் ஊமைக் காயங்கள்
 உளமதை வாட்டி உருகிடச் செய்ய
 மாற்றமொன்று மலருமென மனதினைத் தேற்றி
 மண்ணதில் வாழிகிறோம் மலர்வும் வருமா?

குருதிப்பாக் காயங்கள் குறைவின்றி எம்மைக்
 குற்றுயிர் ஆக்கியே கொன்றிடப் பார்க்கும்
 அருகினில் இருப்போர் ஆபத்தைக் காட்ட
 அவற்றிற் தப்பியே அகிலத் துயர்ந்து
 முருகுடன் வளர்ந்து முவலகும் போற்றிட
 முனைப்புடன் எழுவோம் முன்னேறிச் செல்வோம்
 செருக்களம் தன்னிலே சிந்திடாக் குருதியைச்
 சேர்த்துமே வளர்த்து செகத்தினை ஆள்வோம்.

நெஞ்சினில் ஆற்றா நெடுங்காயம் சுமந்து
 நீள்புவி வாழ்ந்திடும் நிலையெயக் காச்சு
 வஞ்சகரின் செயலால் வளமெலாம் இழந்து
 வாடிடும் நிலையும் வரமென் றாச்சு
 அஞ்சலென எமக்கு ஆதரவை நல்கியே
 அரவணைத்துச் செல்ல ஆருள்ளார் இங்கு
 தஞ்சமென இறையடி தலைசாய்த்து வணங்கித்
 தரணியில் வாழ்கிறோம் தமிழரென நாம்.

கட்டவொக்கலியா.....

1. நித்திரை

கண்ணைக் கட்டும் கருத்தையும் சிதைக்கும்
கவலைகள் தன்னையே காணாமல் ஆக்கும்
மண்ணில் மக்களை மகிழ்வழச் செய்தே
மனிதப் பண்பையும் மலர்ந்திடச் செய்யும்
வண்ண வண்ணக் கனவுகள் வந்துமே
வையகம் தன்னையே வனப்பாகக் காட்டும்
எண்ணற் கரிய இன்பங்கள் தந்துமே
எமையே காக்கும் இனியநற் தாக்கமே.

வீட்டில் வீதியில் வேறிடந் தன்னில்
விரைந்து வந்துமே வித்தைகள் காட்டிடும்
ஏட்டிக்குப் போட்டியாய் எம்மிடம் வந்து
எமையே மயக்கி ஏய்த்திடவும் பார்க்கும்
பாட்டுப் பாடிடப் பறந்துமே வந்து
பாலகர் தம்மைப் பரவச மாக்குமே
கேட்டுப் பெற்றிடக் கிடைத்திடா வொன்று
கிறக்கம் தந்துமே கீர்த்தியை அழிக்கும்.

உண்ட பின்னும் உலாவிய பின்னரும்
உடலில் அசதி உருவான பின்னும்
கண்ணைக் கட்டிக் கலங்கிடச் செய்யுமே
கனிவாய் எம்மையே கண்முடச் செயுமே
பண்ணுடன் பாடிடும் பாடல்கள் கேட்டால்
பரவசம் தந்து பகலிலும் தாக்கும்
எண்ணம் எல்லாம் இனிதழப் பெற்றிடின்
எமக்கு ஒருநாளும் இடரே வராதே.

2. குண்டு வெடிப்புகள்

குண்டு கொண்டு குடிகளைக் கொன்றுமே
 குதூகலித்துக் கொள்ளல் கொடுமை யாம்
 அண்டை நாட்டின் அவலங்கள் போலவே
 அருகில் வந்தது ஆயத்துக் காண்கிறீர்
 துண்டு துண்டாக தொலைந்த உயிர்கள்
 துயரம் ஓங்கிடத் துவண்டனர் மக்கள்
 கொண்டு வந்த கொடுப்பினை தானென
 குழுமும் துன்பத்தைக் குறைத் திடுவோமே.

விதியால் வந்த வினைப்பயன் என்றுமே
 விலகும் தன்மையை விட்டிடல் வேண்டுமே
 சதியின் தன்மையைச் சார்ந்த திதுவென
 சான்றும் காட்டிச் சரித்திரம் படைப்போம்
 மதியால் நாழுமே மக்களைக் காத்திடல்
 மண்ணில் நல்லதோர் மாச்செயல் ஆகுமே
 வதியும் மக்களை வாகாகக் காத்திடல்
 வருந்தும் துன்பத்தின் வடிகால் ஆகுமே.

கொத்துக் கொத்தாகக் குழந்தைகள் தாழும்
 குண்டு தாக்கிடக் குவிந்தனர் தாமே
 கொத்தாக ஆண்டவள் கோவிலின் உள்ளே
 குடலும் தள்ளிடக் குற்றுயிர் ஆயினர்
 சத்தம் கேட்டுச் சனங்கள் பதறிடச்
 சான்றைத் தேடிச் சகலரும் ஓடிட
 நித்தம் இக்கதை நீண்டு தொடருமா
 நினைந்து நாழும் நெடுந்துயர் உறுகிறோம்.

3. தொற்றா நோய்கள்

வாட்டும் நோய்கள் வகையாய் பலவுண்டு
 வந்தாலே எம்மை வறியவர் ஆக்கிடும்
 போட்டுத் தாக்கிப் புவியில் அழித்துமே
 புண்ணாக்கி எம்மைப் புரட்டிட வைக்குமாம்
 வாட்டி எம்மை வதைத்திட வென்றுமே
 வகையாய் பற்பல சோதனையும் செய்வராம்
 காட்டி வந்திடக் காசும் கரைந்திடும்
 காலம் சென்றிடக் காடுதான் அழைக்குமாம்.

தொற்றா நோய்கள் தொடர்ந்தாலே துயரமாம்
 தொடர்ந்து வந்துமே தொல்லைகள் தந்திடும்
 முற்றா யெங்கள் முழுவுடல் சோருமே
 முழுதாய் எங்கள் பணமும் கரையுமே
 உற்றார் எல்லாம் உறவையே வெறுப்பாம்
 உலகும் எம்மை ஒதுக்கிட நினைக்குமாம்
 பற்றி எம்மையே பாடாய்ப் படுத்திடும்
 படரும் துன்பம் பயத்தினைத் தந்திடும்.

சிகிச்சை பெற்றிடச் சேரும் செலவுகள்
 சேர்ந்தே எம்மைச் செகத்தில் அழிக்குமாம்
 பகிர்ந்து எங்களின் பண்டை உணவுகள்
 பாங்காய் நாமும் பசிக்கே புசித்திட
 அகிலம் விட்டு அனைத்துள நோய்களும்
 ஆரவாரம் இன்றி அகன்றுமே செல்லுமாம்
 தகிக்கும் நோய்களின் தாக்கத்தை தவிர்த்து
 தரணி தனில் தனித்துவம் காண்போமே.

4. விதியும் மதியும்

விதியால் வந்திடும் வெந்துயர் என்றுமே
விலகிச் சென்றிடும் வீண்பயம் தீரவே
மதியால் நாழுமே மக்களைக் காத்திடல்
மனிதம் பேணிடும் மாச்செயல் ஆகுமே
சதியால் வென்றிடச் சார்ந்துளோர் எண்ணிடன்
சகித்து நின்றிடாத் தன்மையர் ஆகியே
அதிகம் தண்டனை அன்னவர்க் காக்கியே
அழித்து நாழுமே அன்புடன் வாழ்வமே.

5. கொல்லாமை

கொன்று தின்பவர் கூடிடும் நாட்டினில்
என்று நிற்குமோ இந்நிலை என்றுமே
நன்று நாழுமே நம்பனை வேண்டியே
நாடும் வேளையில் நன்மைகள் வெல்லுமா
கொன்று மற்றுயிர் குன்றிடச் செய்திடும்
கோலம் என்றினிக் குந்தகப் பட்டுமே
நன்று நின்றிடும் நாமினிச் சென்றுமே
நாடிப் பல்லுயிர் காத்திட வேண்டுமே.

என்று மற்றுயிர் ஏற்றுமே உண்டிடா
எண்ணம் கொண்டவர் எங்களில் தோன்றுவர்
நன்று இப்புலி நாடியே மாமிசம்
நா அவாவிடும் நாட்டமும் நிற்குமோ
தொன்று தொட்டுமே தோன்றிய தெங்களின்
தூய தாவர உணவுப் பழக்கமாம்
தன்மை என்றுமே தாரணி எண்ணிட
நன்று நாழுமே நற்பணி செய்வமே.

கட்டளைக்கலித்துறை.....

1. மெய்வருத்தம்

மெய்யே சுருங்கி மிகவே தளர்ந்த பொழுதிலுமுன்
செய்ய திருவடி சீராய் வணங்கிப் பணிந்திடவே
உய்யும் வழிகள் உவந்தே அளித்து யர்வழவே
செய்வாய் சிவனே செகத்தில் எனையுமே காத்தருளோ.

உடலும் வருந்தி உரத்தை இழந்து உழன்றிடனும்
கடமை முடித்துக் கவலை மறந்து இருந்திடவே
திடமாய் அருளைத் தெளிவாய் அளித்துத் தெளிவழவே
உடனுமே எந்தன் உயர்வினை நீக்கியே அருள்வாயே.

நோயும் வருத்தி நொருக்கி யுடலைச் சிதைக்கையிலே
ஆயுள் முடித்து அமர்கள் வந்தே அழைக்கையிலே
சேயும் உறவும் சினாங்கிச் சினாங்கி இருக்கையிலே
சாயும் பொழுதிலுன் சமீபம் அளித்து அருளுவாயே.

செய்திட்ட பாவச் செயல்கள் வளர்ந்துடன் சேர்ந்திடவே
மெய்யிடல் சோர்ந்து மிகவும் வருந்தி யிருக்கையிலே
பொய்யாம் உடலினைப் போகவே விட்டுன் பதந்தனையே
மெய்யாய் அடைந்திட மேலாம் வழிகளைத் தந்தருளோ.

இளமை மிடுக்கில் இருந்துடன் செய்த செயலெல்லாம்
வளமாய் வளர்ந்து வையகத் துயர்ந்து செழித்திடவே
தளரும் வயதிலே தான்வை சேர்ந்து வதைத்திடவே
வளரும் வினையெனை வாட்டிடா வண்ணமே காத்தருளோ.

2. கடனும் வட்டியும்

வாங்கும் கடனதும் வட்டியும் ஒன்றாய்ப் பெருகிடவே ஒங்கும் துயரொடு உள்ளாழும் வெம்பிக் கலங்கிடவே தாங்கிடத் தான்நல்ல தற்றுணிவு இன்றித் தமதுசெல்வம் தாங்காத் துயரோ டிழந்திடும் தாழ்நிலை வந்திடுதே.

வகையாய் கடன்தர வாய்ப்புகள் நல்கி வங்கிபல
தொகையாய் நமையிங்குச் சூழவே கூடிச் சூழன்றிடுதே
நகைப்புக் கிடமான நற்றிட்டம் தந்தெமை நாசஞ்செய
வகையாய் வருவார் வரிசையாய் வந்தெமை வாட்டுவரே.

நகையை அடகாக நாம்பிடித்து நற்றெநாகை தன்னையுமே
வகையாய் தருவோம் வருவீர் வளமாக வங்கிக்கென
தகைசால் விளம்பரம் தான்பல செய்தே தகர்த்திடவே
வகையாய் வருவார் வசமாய் அகப்படின் வாட்டுவரே.

வீட்டை அடகாய் விரும்பித் தரமுன் வருகுவீரேல்
கேட்ட தொகைதனைக் கேள்விகள் இன்றிநாம் தந்திடுவோம்
நாட்டமே கொண்டெமை நாடியே வந்திட்டால் நற்பலனே
போட்டி யுலகிற் பொருந்திடும் வெற்றிகள் பெறுகுவீரே.

என்றே யுரைத் தெளிதில் வாக்குறுதிகள் தந்தவரும்
நன்றே உமையும் நயமாக ஏமாற்றி வந்திடுவார்
அன்றே அவரின் அசைவினை ஆய்ந்துடன் தெளிவீரேல்
நன்றே புகுந்தவர் ஆவீர் நலம்பெற்று யருவீரே.

வாங்கும் கடனதை வட்டியுடன் கட்டிடா விட்டாலோ
ஏங்கியே உம்மை இருக்க விடார் இறுமாப்புடனே
தாங்கும் அடகுப் பொருளைத் தமதென்று ஆக்கிடவே
நீங்கள் வதங்கும் நிலைகண்டும் நெஞ்சிரங் காதவரே.

நயமாகப் பேசியே நயத்திட்டம் தந்து நலமாகச் சுயமாக உம்மைச் செயற்பட விட்டிடாத் தொல்லையுடன் கயவர் வருவார் கவனம் சிதறின் கவலையுடன் உயர்வை இழந்து உலகை வெறுத்து உழல்வீரே.

ஆசையைக் காட்டியே மோசமது செய்யும் அற்பரையே வேசம் கலைத்துமே வெம்பித் தொலைத்து விலக்கிடுவீர் நாசமே தந்திடும் நாசக் கடனை நசுக்கிடவே கோசமே போட்டுயர் கூட்டமாய் எழுந்து முயல்வீரே.

3. நிலந்தொடு மழையே

வரண்ட நிலங்கள் குளிர்ச்சி அடைந்து வளர்ந்திடவே கரந்த பயிர்கள் எழுச்சி அடைந்த களித்திடவே மிரண்ட மனிதர் முயற்சி எடுத்தினி மீண்டுயர் திரண்ட முகில்கள் தெளிந்து பொழியத் தொடுமைழையே.

களனி நிலங்கள் கடிதில் வளர்ந்து களிப்புறவே வளமும் பெருகி வளப்பும் உயர்ந்து வளம்பெறவே குளங்கள் நிறைந்து குழுதம் மலர்ந்து குலுங்கிடவே உளமும் மகிழ உவந்தே பொழிவாய் உவப்புடனே.

உலவும் வெயிலின் உயர்வும் குறைந்து உவப்புறவே நிலவின் குளிர்மை நிதமும் கிடைத்து நிலைத்திடவே உலகம் உயர்ந்து உறவும் மகிழ்ச்சி அடைந்திடவே பலமாய் பொழிவாய் பாரினில் மகிழ்வு படைத்திடவே.

தொடரும் வியர்வை தொலைந்தே யகலத் தொடங்கிடவே இடரும் மறைந்து இதயம் மகிழ்வை அடைந்திடவே மடங்கும் உயிர்கள் மலர்வை அடைந்து மகிழ்வுறவே அடராய் பொழிவாய் அகிலம் செழிப்பை அடைந்திடவே.

வஞ்சி விருத்தம்.....

1. வேலவா சரணம்

(கூவிளாம் - கருவிளாம் - கூவிளாம்)

வாதமும் புரிந்திட நானுமே
பாதமும் பணிந்திட நானுமே
வேதமும் படித்திடத் தானுமே
ஏதமும் அகற்றிட வேணுமே.

ஞானமும் அகன்றிடும் போதினில்
வானமும் மகிழ்ந்திட வந்துமே
கானமும் படித்திட வேண்டுமே
ஊனமும் அகற்றிட வேண்டுமே.

வேதனை மிகப்பல வந்திடும்
பாதகம் தவிர்த்திட வேண்டியே
பாதமும் பணிந்திடத் தானுமே
வேதனை அகற்றிட வேண்டுமே.

வேலவன் அருளினை வேண்டியே
காலமும் அவனடி கண்டுமே
ஞாலமும் புகழ்ந்திடத் தானுமே
சாலவும் வணங்கிட வேண்டுமே.

வள்ளியை மணமது செய்திடக்
கள்ளமாய் வடிவுகள் ஏற்றுமே
துள்ளியே தமையனை வேண்டிய
வள்ளலை வணங்கிட வேண்டுமே.

2. கணபதியே காப்பாய்

(புளிமா - கருவிளாம் - தேமா)

பணமும் பெருகிட மண்ணிற்
குணமும் அருகிட என்னைக்
கணமும் அருகினில் நின்றுன்
மணமும் பெருகிடச் செய்வாய்.

மனமும் பதைத்திடும் போதில்
தினமும் உனதடி போற்றி
சினமும் தவிர்த்திட வேண்ட
மனமும் மகிழ்ந்திட வாராய்.

நிதமும் உனதடி போற்றிப்
பதமாய் மகிழ்வினை வேண்டி
இதமாய் வணங்கிடத் தேற்றிப்
பதமாய் உனதருள் தாராய்.

தளரும் மனதினைத் தேற்ற
வளரும் வழிகளை வேண்ட
உளமும் மகிழ்ந்திட ஓடி
வளமாய் அருள்தர வாராய்.

கணமும் உனதருள் வேண்டி
உணர்வு பெருகிட நாளும்
வணங்க அருள்தர வேண்டும்
கணங்கள் தலைவனே வாராய்.

3. ஆசையே

(கூவிளாம் - கருவிளாம் - கூவிளாம்)

பாவலன் இவனெனப் பாரினில்
 நாவலர் பலருமே போற்றிடப்
 பாவகை பலதுமே பாடிட
 ஆவலும் வளர்ந்திட ஆசையே!

நல்லவன் இவனென நாட்டினில்
 வல்லவர் பலரென வாழ்த்திட
 நல்லறம் பலதுமே நாட்டிட
 அல்லவை தவிர்த்திட ஆசையே!

பல்லறம் புரிந்துமே பாரினில்
 நல்லறம் குவித்திட நாடியே
 அல்லவை தனையுமே ஆற்றிடா
 சொல்லறம் வளர்ந்திட ஆசையே!

கோதிலன் இவனெனக் கூறியே
 வேதியர் பலருமே வாழ்த்திட
 சோதியின் வடிவினெனக் காணவே
 ஓதியே உணர்ந்திட ஆசையே!

நீதியின் வழியிவன் நிற்பவன்
 பாதியில் பறந்திடாப் பண்பினன்
 கோதிலன் எனப்பலர் கூறியே
 மேதினி புகழ்ந்திட ஆசையே!

4. என்னருமைத் துணையாள்

(கூவிளாம் - புளிமா - கூவிளாம்)

என்னிலே நிறைந்த அன்பினள்
தன்னையே எனக்குத் தந்தனள்
அன்பினால் எனையே கட்டினள்
நன்றுமே எனையும் நம்பினள்.

அன்புடன் அழுதை ஊட்டினள்
என்றுமே நலங்கள் காத்தனள்
இன்னலும் எனக்கே இல்லாமல்
இன்பழும் எனக்கே தந்தனள்.

அன்னையாய் அவளைக் கண்டனன்
அன்பிலே திழைத்து நின்றனள்
என்னிலே கலந்து நின்றவள்
என்றுமே எனக்குத் தாயவள்.

(கூவிளாம் - புளிமா - கருவிளாம்)

என்னுயிர் நிறைந்த இனியளாய்
நின்றுயர் பணிசெய் நெறியளாய்
என்னுடன் இணைந்த இளமகள்
தன்னுயிர் தரவே துணிந்தவள்.

அன்னையாய் எனக்கு அவனியில்
அன்றுமே அமைந்தா ஓருகினில்
நின்றுமே பணிசெய் நிலையளாய்
ஒன்றிய ஒருத்தி இருந்தனள்.

என்னையே தனக்கு இணையென
எண்ணியே மனதில் நிறுத்தியே
தன்னலம் கருதாத் தனியளாய்
என்றுமே நடக்கப் பழகினள்.

அன்னவள் தன்னையே அருகினில்
நன்றுள துணையாய் நனிமனம்
என்றுமே கருதிப் பிரியமாய்
நன்றுமே நயந்து நடப்பனே.

५. எந்தன் கிரசனை

(புளிமா - தேமா - கருவிளம்)

அருவி பாயும் மலைகளில்
குருவி பாடும் மலர்களில்
கருவில் வாழும் குழலியில்
வருமே இன்பம் மனதினில்.

உதயம் தோன்றும் உதயனில்
இதயம் தங்கும் இசையினில்
சதகம் பாடும் பொழுதினில்.
பதமாய் நானும் மகிழ்வனே.

மழலை பேசும் மொழியினில்
குழலும் பாடும் பொழுதினில்
வளரும் சோலை மலர்களில்
உள்மே நானும் மலருமே.

வளைந்து ஆடும் பயிர்களில்
 திளைத்து வாழும் உழவனில்
 வளைந்து ஓடும் நதிகளில்
 திளைத்து நானும் மகிழ்வனே.

மலர்கள் குடும் மகிழ்வினில்
 திலகம் குடும் பொழுதினில்
 கலமும் ஒடும் கடலினில்
 நலமாய் நானும் மகிழ்வனே.

சுவையில் கூடும் உணவினில்
 அவையில் கூறும் கருத்தினில்
 சுவையாய் நானும் உணர்கையில்
 குவையாய் நானும் மகிழ்வனே.

கலித்துறை.....

1. அருளாய்

மனமே இழந்திட மமதையும் இழந்திட மண்ணில்
தனமே இழந்திடத் தளிருடல் களைத்திடத் தளர்ந்தே
இனமே வெறுத்திட இளமையும் கடந்திட இரங்கி
மனதில் வரித்துனை வணங்கிட அருள்தர மகிழ்வேன்.

இளமை கடந்திட இதயமும் தளர்ந்திட இருந்தே
தளரும் மனதினைத் தளைத்திட முயன்றுமே தவித்து
வளரும் உலகினில் வளர்ந்திடும் துயரினை வருத்தி
உளமும் மகிழ்ந்திட உலகமே புகழ்ந்திட அருளாய்.

பகைமை வளர்ந்துடன் படையினைத் திரட்டியே பொருதற்
தகைமை தரவழி தடைகளைத் தகர்த்துடன் தருவாய்
புகையும் மனதினில் புகலரும் வழிகளைப் புகுத்தி
நகையும் மிளிர்ந்திட நலமதும் பெருகிட அருளாய்.

உறவும் பிரிந்திட உணர்வதும் ஒடுங்கிட உழன்றே
மறதி வளர்ந்திட மனமதும் சுருங்கிட மதிக்கும்
பிறரும் வெறுத்திடப் பெருமனம் வதங்கிடும் பொழுதும்
உறவாய் இருந்துமே உளமதும் மகிழ்ந்திட அருளாய்.

காலன் வருகையில் கலக்கமும் அடைந்துமே கதற
சீலம் இழந்துடல் செழிப்புமே இழந்துடன் சிதைய
ஞாலம் தனிலென் நகர்வதும் தளர்ந்துடன் போக
ஆலம் விழுதென அருகினில் நிலைத்தெனக் கருளாய்.

2. வேண்டுதல்

குணமும் கெட்டிடக் குடும்பமும் வெறுத்திடக் குள்ளிக் கணமும் உன்னடி கருத்தினில் கொண்டுமே காணப் பணமும் பெரிதெனப் பண்பினை இழந்துமே பதறக் குணமாய் எந்தனின் குறைகளை நீக்கிடக் கூறு.

பாழும் போதையிற் பண்பினை இழந்துமே பதறி வாழும் வழிகளை வையகத் திழுந்துமே வாடி ஆளும் தரப்பினர் அளித்திடும் தண்டனை அடைந்து வாழும் போதினில் வழிதனைக் காட்டியே வாழ்த்து.

நலமும் கெட்டுடல் நலிவினைக் கண்டுமே நசியப் பலமும் இழந்திடல் பதறியே தடித்திடப் பயந்து வலமும் வந்துடன் வணங்கியே பணிந்திட வாழ்த்திக் குலமும் தழைத்திடக் குறைகளை நீக்கிடக் கூறு.

ஆன்றோர் வாக்கினை அவனியிற் கேட்டுமே அறிந்து சான்றோன் எனப்பெயர் சால்புறப் பெற்றுமே சகத்தில் சன்றோர் மகிழ்ந்திட இன்பமும் பெற்றுமே இருக்க சான்றாய் இருந்துமே சரித்திரம் படைத்திடச் சாற்று.

3. கனவுகள்

(கருவிளாம் - 4. தேமா - 1)

நிலவிடும் பசிப்பினி நிகழ்ந்திடு மடிதடி நீங்கி உலகினில் அமைதியும் உலவிட விரும்பியே நானும் நலமுறு கனவுகள் நனிமிக மகிழ்வுடன் கண்டே அலையெனக் கவிகள் ஆயிரம் படைத்திட ஆசை.

தமிழ்மொழி யுலகினில் தரமுடன் பரவியே ஓங்கி அமிழ்தினு மினிதென அதிகமாய் அவையினில் பேச தமியனாய்த் தமிழினை தரணியில் உயர்த்திட நானும் தமிழினிற் கவிகளைத் தரமுறப் படைத்திட ஆசை.

வரன்முறை அழித்திள வயதினர் வளர்ந்துமே யுள்ள தரமிலா நடைமுறை தரணியில் அகன்றுமே நானும் விரவிடும் இழிசெயல் விரட்டியே அகற்றிட வெண்ணி தரமுறும் கவிகளைத் தரணியிற் படைத்திட ஆசை.

அரசினில் இழிசெயல் அகன்றுமே நலச்செயல் ஓங்கப் பரவிடும் பகையினைப் பறித்துடன் உயர்ந்திட என்றும் தரமுறும் செயல்களும் தரணியில் தழைத்திட வேண்டி உரமுறும் கவிகளை உலகினில் படைத்திட ஆசை.

படிப்பினிற் கவனமும் பறந்துமே பெருகிட நானும் துடிப்புடன் படித்துமே துயரற வளர்ந்திட வேண்டி அடிப்படை வசதிகள் அளித்திட நினைத்துமே நானும் துடிப்புடன் நமதினம் துலங்கியே பெருகிட ஆசை.

நான்றிந்த வயலூரான்

எனது பால்யநன்பன் “வயலூரான்” செல்வராஜா சுதாகரன் அவர்கள் தனது எட்டாவது நூலாக “குருதி படாக் காயங்கள்” என்னும் மரபுக் கவிதைத்தொகுப்பை வெளியிடுவதையிட்டு நான் மிகவும் மகிழ்வடைகின்றேன். கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக கவியலகில் தடம்பதித்து நடக்கும் இவர் கவிதைக்களத்தில் தனக்கென ஓர் ஆளுமையை வளமாக்கி கொண்டிருப்பவர். பள்ளிக் காலங்களிலேயே கவிதையின் மீது கொண்ட பிரியமான காதலால் கவிவடித்து எமது நண்பர்கள் குழாயினால் சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியில் வெளியிடப்பெற்ற “கலைத்தென்றல்” என்னும் கையெழுத்துச் சஞ்சிகையில் வெளியிட்டு வந்தார். மரபுக்கவிதைகளின் இலக்கண விதிகளை மீறாமல் கவிக்களாம் கண்டவர். அவருடைய ஆரம்ப காலக்கவிகளை மட்டுமே அறிந்து கொண்ட எனக்குப் பின்னாளில் அவர்வடித்த கவிகள் எல்லா வற்றையும் தரிசிக்க முடியாமல் போனாலும் ஒன்றிரண்டு தொகுப்புக்களை காணக்கிடைத்து சிறுவிமர்சனமும் முகநூலில் வெளியிட்டிருக்கிறேன்.

இலங்கை போன்ற அரசியல் சீற்று நாட்டின் நிலை மைக்குள் மூன்று தசாப்த காலத்தை முழுமையாக இலக்கியப் பரப்பிற்குள் தக்க வைத்துக் கொள்வதும் தன்னைத் தனித்து அடையாளம் காட்டிக் கொள்வதும் சிரமமான பணிதான். தனித்து இலக்கிய தாகம் கொண்டவர்களால் தான் இது சாத்தியமாகும். அந்த வகையில் நண்பன் சுதாகரனின் ஆரம்ப கால கவிதைக் கான தேடலும் புனைவும் தற்போதைய அவரது கவியெழுதும் ஆற்றல் வளர்வதற்கு வழிகோலியது என்றால் அது மிகையில்லை.

கவிதைக்கான வனப்பென்பது அதன் உள்ளடக்கத்தின் அடர்த்தியை தரிசிப்பதில் தங்கியுள்ளது. அதே மூன்று தசாப்த காலத்தைப் புலம்பெயர் தேசத்திற் கழித்த எனக்கு சுதாவின் கவிதைகள் நாம் இழந்து போய்விட்ட காலத்தின் கண்ணாடியாக அனுபவத்தின் கைக்கெட்டாத காலத்தை தரிசிக்கும் வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளது.

மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை, ஹெக்கூக்கவிதை எனப் பலதரப்பட்ட வடிவங்களில் கவிதைகள் வெளிவந்தாலும் அடர்த்தியான சொல்லாட்சியைக் கையாண்டு மரபுக்கவிதைக் குள் தனித்து சுதாகரன் பிரசவிக்கும் கவிதைகள் அவரது தேர்ச்சித்தன்மையைக் காட்டக் கூடியதாகவுள்ளது. அன்றாடம் எமது வாழ்க்கையில் காண்கின்ற காட்சிகள் அவதானிப்புகள் கவிஞர்களுக்கான கவிகளுக்குரிய கருவைப் பிரசவிக்கின்றன. அவரது பல கவிதைகள் வாழ்வியலின் அந்தத்தங்களை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத மனிதத்துவத்தின் பிறழ்வுகளை பாடு பொருளாகக் கொண்டு கேலியும் கிண்டலும் நிறைந்ததாக அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். சாதாரண வாழ்வியலின் அடிப்படைக்கூறுகள் கவிதைகளாகப் பரிணமித்துள்ளன.

பக்தி இலக்கிய காலத்திற் தான் கவிதைகள் என்றதளம் மக்களுக்கான தளமாக மாற்றப்பட்டதை யாவரும் அறிவர். அரசர்கள் பாணர்கள் புலவர்கள் என்ற வட்டத்துக்குள் ஒன்றிக்கிடந்த செய்யுள் கவி இலக்கியம் இறைவன்மீது பாடப்பெற்ற பக்தி இலக்கியமாகத் தான் சாதாரண மக்களின் கரங்களுக்குக் கிட்டியது. சுதாகரனும் தனது எண்ணங்களை கவிகளாக்கிட கவிதை மரபு இலக்கணத்தின் எல்லா வகை வயலூரானின்

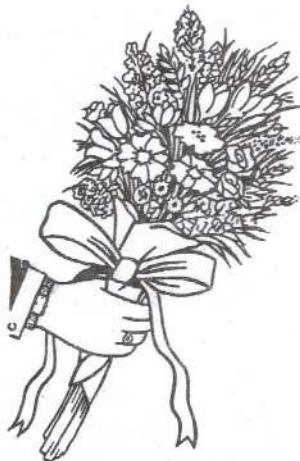
களையும் இயன்றளவு கையாண்டுள்ளார். புதுக்கவிதை தடத் திலேயே தனது ஆரம்பகாலக் கவிதைகளைப் படைத்த நன்பன் சுதாகரன் பின்னாளில் மரபுக் கவிகளை மட்டுமே கையாண் டிருப்பது அவரது மரபு மீதான காதலின் அடையாளமாகக் காட்சி தருகிறது.

தென்மராட்சியில் சாவகச்சேரிப் பகுதியில் அமைந்துள்ள கல்வயற்பதியானது பெருங்கவிஞர்களைத்தந்த பதியாகும். கவிஞர் இ. முருகையன், கவிஞர். வே. குமாரசாமி போன்றவர் களின் கவிதைகளைப் புறந்தள்ளி ஈழக்கவிதை இலக்கியத்தையாரும் ஆராய முடியாது. ஒரு தலைமுறைக் கவிஞர்களின் தொடர்ச்சியாக அடுத்த தலைமுறையின் கவிஞர் என்ற வகையில் சுதாகரன் பங்காற்றியிருப்பது கல்வயல் மண்ணின் தனித்துவக் கவிதைக்களம் தொடர்ந்து இருப்பதைக் காணக் கூடியதாகும். இது எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சிதரும் விடயமாகும்.

இதனைத் தனியே கவிதை இலக்கியம் என்ற வகைக்குள் மட்டுமன்றி தமிழ் இலக்கியம் என்ற பதத்திற்குள் பொருத்துவது வாசிப்புப் பழக்கம் கொண்டவர்களும் மற்றவர்களும் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பின் விசாலத்தை உணர்ந்து எதிர்காலச் சந்ததிக்கும் எடுத்துச் செல்வதற்கான வாய்ப்பினை நல்கும் என்பது திண்ணம் வானளாவிய ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பு எழுபதுகட்கு முற்பட்ட தனித்துவ வடிவத்தையும் அதற்கப்பாலான காலத்தின் போராட்ட இலக்கிய வடிவத்திற்குள் மாறிவந்திருப்பதையும் தற்போதுள்ள இலக்கிய மரபு தனித்த அடையாளமாக இருப்பதன் தேவைகளையும் கண்டு வந்திருக்கிறோம்.

இரண்டு கவிதைத் தளப்பரப்பிற்குள் எல்லாவற்றிலும் பரிச்சயம் இல்லாவிட்டாலும் ஓரளவிற்குள் வாசகன் என்ற வகையில் நுனிப்புல் மேயக் கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களை நான் சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டதால் தற்போதைய கவிதைத் தளப் பரப்பைச் சரியான முறையில் பேணுவது என்பது கவிஞர் களின் ஆக்கத்திறன் மிகுந்த கவிதைகளின் பிறப்பினால் எனச் சொல்லி திரு. சுதாகரன் அவர்கள் இத்துடன் நின்றுவிடாது மேன்மேலும் கவிதை நூல்களை யாத்து வெளியிட வேண்டு மென வாழ்த்தி நிறைவு காண்கிறேன்.

அன்பு நண்பன்
ந. முருந்தூரன்
(சுவிள்)

சிரமேஷ சுதாநான் நூலை வெள்ளுத்தோறை
நீண்ட துறைந்து அவைகளை காட்டும் நகையை
பற்றி போற்றும் பழங்குடியின் விதமாக வெள்ளு
பாங்குட்டே கலிபுதொயை நூலை காட்டுவதை
சிரமேஷயின் யாமியலை நீண்டாக வெள்ளுத்தோறை
படிமேன்றும் ஒருவினித வெறுத்திற் காட்டும்
கார்மேஷ மக்குப்பாற்றியும் ஒருவின் சிரமே
குடும்பம் கலிபுதொயை கலிக்குவே காட்டும்

ஓ. ரத்வன்

நோயைப் புத்தியோகத்தும்

மிகோ செய்கூடும்.

நென்மராஜி

ஓ. ரத்வன்
செல்வராஜா சந்தாகரை
(வயலூராஜ)

ISBN-978-955-38036-3-4

9789553803634